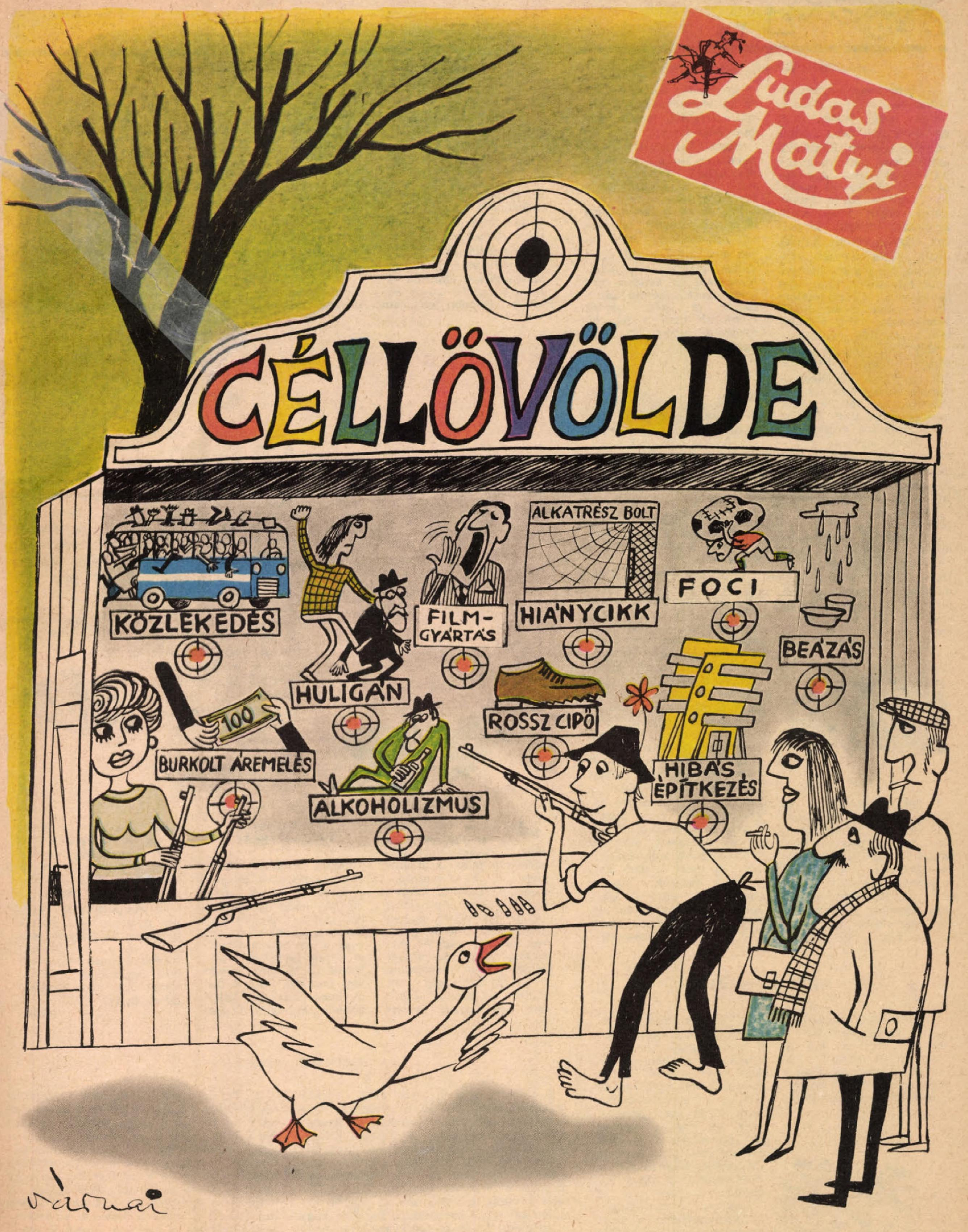
XXVI. évfolyam, 53. szám · Ára: 1,80 Ft · 1970. december 31.

— Csak el ne kapkodd, Matyikám, marad még jövőre is elég célpont…

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

HAJÓK, CSÖVEK, SZÁNKÓK

A forgalmas tengeri kikötőkben sem zsúfolódik annyi hajó össze, mint egyik-másik pesti önkiszolgáló boltban. Példaként említhetem, sok más közül, a Csemege Áruházat, a körút és a Rákóczi út sarkáról, vagy a Szent István körut végén levő ABC-áruházat. Az árutartó polcok, (szaknyelven: hajók), olyan közel vannak egymáshoz, hogy a köztük levő szűk folyosókon alig lehet közlekedni. Csúcsforgalom idején néha olyan dugók keletkeznek, mint a balatoni országúton nyáron.

Még nehezebbé és veszélyesebbé teszik a közlekedést a hajók végében — konzervekből, ládákból, dobozokból — feltornyozott, ingatag műsziklák. Mindig félve lavírozok köztük, attól tartok, egyszer a kosaram nekiütközik egy ilyen konzervszirtnek, a dobozhalom megindul, maga alá temet, s akkor alulról szagolhatom majd a zöldborsót...

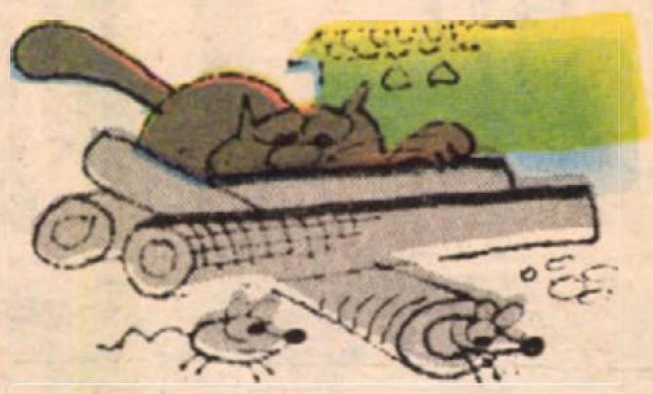
Jól tudom, hogy a vásárlásnak alapfeltétele az, hogy legyen áru bőségesen. De a vásárlásnál a vevő is majdnem olyan fontos, mint az áru, annak is kellene egy kis helyet szorítani...

Sétám során egyszer találtam Budán, a Lóczy Lajos utca 15. számú telek előtt három csövet. Formájuk után ítélve gázvezetékhez valók, jól megtermett darabok, lehetnek olyan tízméteresek. Tavaly ilyenkor pillantottam meg őket először, s nemrég, amikor újból arra jártam, még mindig ott hevertek. Ritka becsületes népek laknak arrafelé, senki sem vitte haza őket.

Hogy kerülhettek oda, fogalmam sincs. Lehet, hogy valamelyik háziasszony ejtette ki a kosarából, a piacról jövet.

Persze, az is lehet, hogy a vezetékfektetők felejtették ott. Istenem, az ő fejük sem káptalan. Hát azért szólok, hogy az év végi leltározásnál ne kelljen tűvé tenni azért a három darab csőért az egész várost, menjenek csak a fentebb megadott címre, ott megtalálják!

A talált tárgyak után hadd szóljak most egy sehol sem talált tárgyról: a szánkóról.

Évek óta hiánycikk, a vásárlóknak a fél fogukra sem elég az, amennyit a boltok kapnak belőle, az ipar mégsem gyárt, a nagykereskedelem mégsem szerez be elegendő szánkót. Heteken át futottam egyik játékboltból a másikba szánkóügyben, eredménytelenül, nem egyszer épp az orrom előtt siklott ki az ajtón az utolsó darabbal egy nálam szerencsésebb vevő.

Így hát Gáborka, akinél harmadik éve állok alkalmazásban nagybácsiként, s akinek szánkót ígértem karácsonyra, sajnos, lecsúszott. A szánkóról. Holott ő a szánkóval szeretett volna lecsúszni a domboldalról. Épp ezért általam tisztelteti, sok-sok hoppon maradt kis társával egyetemben, a szánkóügyben illetékes bácsikat és néniket.

(radványi)

NEM ÁLL MEG AZ 56-OS

Szeretném megtudni, hogy az 56-os autóbusznak miért van megállója a Vérmezőnél, az Attila út végén. Évek óta ugyanis azt tapasztalom, hogy az 56-os buszok ennél a megállónál reggel nem állnak meg. Emiatt már több ízben elkéstem munkahelyemről. Ma reggel is 12 percig vártam ott, ezalatt elhúzott előttünk három, félig telt 56-os kocsi, a legkisebb jelét sem mutatva annak, hogy meg akarna állni. Mondanom sem kell, hogy ez a 12 perc elég volt ahhoz, hogy ismét késve érkezzem, akkor is úgy, hogy egy 19-es kocsira szálltam fel, az Alagútnál újra átszálltam, nem 56-osra, mert ott sem állt meg egy utánunk jövő kocsi, hanem egy 2-esre.

Semmiségnek tűnik, de azt hiszem, nem vagyok egyedül ezirányú panaszommal, mint ahogy nem voltam egyedül a megállóban sem.

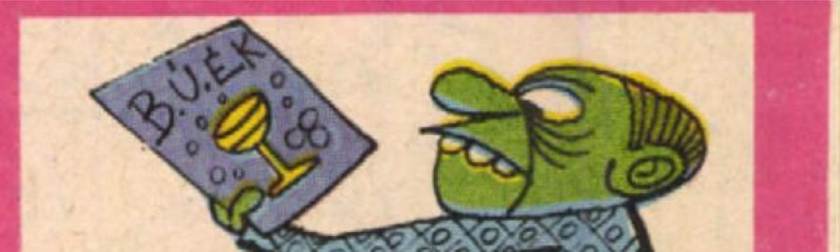
Somorjai Ferencné
Bp. I., Logodi u. 77.

MÁR MEGINT AZ ANZIKSZ

Két héttel ezelőtt olvastam a Ludasban egy zsörtölődő hangú kis glosszát arról, hogy az 50 filléres karácsonyi anziksz ára az idén 80 fillérre szökött.

Én ennél meglepőbbet is tudok mondani ugyanebből a témakörből. Vettem egy 17×11 centiméteres nagyságú újévi üdvözlőlapot. Nem különösebben pompázatos a lap: színes, fényezett, van rajta egy pezsgőspohár, néhány hógolyó, szerpentin és konfetti. S kerül mindez 6, azaz hat forintba. A korábbi árakhoz mérten, s az egyéb árakhoz viszonyítva, meglepően sok! Ha így haladunk, lassan egy pohár pezsgő drágább lesz lefényképezve, mint elfogyasztva!

C. H.

MAGNÓSPANASZOK

1

Januárban vásároltam egy MK—21 típusú magnetofont, a BRG gyártmányát. Az elmúlt egy év alatt mindössze két-három hónapig tudtam használni. Eddig már 500 forint értékű szalagot tett tönkre a készülék, és hatszor kellett elvinnem a Gelkához, ugyanazzal a hibával. Most már hamarosan lejár a garanciális idő, s akkor vagy fizethetem a tetemes javítási költségeket, vagy vehetek egy másik magnót, háromezerért. Kissé drága mulatság, nemde?!

Keller Ferenc,
Balatonfüred

2

B 41 Tesla típusú magnómról letörött a kapcsológomb, s hiába járom a várost, sehol sem tudok helyette másikat szerezni. Apróság, az igaz, de mégis nagy bosszúságot okoz. Vajon ki tudna ezen segíteni?

ifj. Gácsi József
Bp. V., Váci u. 76.

MEGHATÓ UDVARIASSÁG

Az ember már akkor is meghatódik, ha akár a legcsekélyebb udvariasság jelét is tapasztalja a vendéglátóipar dolgozói részéről. Rögtön mondok is rá egy példát:

Egy decemberi napon, délelőtt 11 óra 50 perckor, attól a vágytól sarkallva, hogy borjúlábat egyek rántva, bementem a Népköztársaság úti Ádám étterembe. Leültem egy boxba, és viszonylag türelmes embernek maszkírozva magam, egészen 12 óra 15 percig vártam, hogy esetleg valaki mégis megkérdezi tőlem, hogy enni vagy inni, vagy netán csak melegedni tértem be a helyiségbe. Végül is 25 perc múltán úgy éreztem, hogy a kényelmes boxban kellőképpen kipihentem magam és szedtem a sátorfámat. Az előtérben levő pult előtt kedélyesen beszélgető pincércsoport távozásomat látva udvariasan köszönt el tőlem:

— Viszontlátásra, kedves vendég! — mondták kórusban és fel sem tűnt nekik, hogy nem fogyasztottam semmit. Mégis milyen figyelmesen búcsúztattak Hát nem megható udvariasság?

(ágh)

ÚTON, ÚTSZÉLEN

A 4-es számú főközlekedési út javítása miatt a Nádudvar és Püspökladány közötti út egyik szakaszát terelőúttá léptették elő. Az út mellett gyalogjáró nincsen, az út szélén levő kb. kétméteres padkán viszont 20—30 centiméter magas földkupacok vannak. Így a gyalogjárók is az úttestre szorulnak, ott kénytelenek közlekedni, a száguldozó, sárt és vizet felfröcskölő autók között. Az Újtelepen lakók — köztük nagyon sok iskolás gyerek — csak ezen az úton juthatnak be a községbe. Nagyon fontos volna tehát az út szélét úgy rendbehozni, hogy azon a gyalogosok is biztonságosan közlekedjenek a megnövekedett autóforgalom közepette is.

Kóta Béla
Püspökladány

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Puskin utca 6. szám alatt üzemelő hidegkonyhánk füstölő helyiségével kapcsolatban, „Füstölgés" címen, közlemény jelent meg lapjukban. A jogosan kifogásolt kellemetlen füst és szag a fokozott termelési kapacitás következménye. A közleményt követően a kéménymagasítási munkák elvégzésére több építőipari vállalatot hívtunk fel. Mindent el fogunk követni, az építési kapacitástól függően, hogy a környező lakók panaszát mielőbb orvosoljuk.

Kovács Béla
keresk. igazgató
Pannónia
Szálloda és Vendéglátó V.

A „Tej és szemét" című cikkre válaszolva közöljük, hogy a Berhidai Községi Tanács VB az egészségügyi hatóság engedélye nélkül jelölte ki szeméttelepnek a tejgyűjtő melletti területet. Határozatban köteleztük a községi tanácsot a szeméttelep megszüntetésére, a terület rendezésére, illetve új szemétgyűjtőhely kijelölésére. A helyi téesz új tejgyűjtőt csak kb. 1975-ben tud létesíteni, azért ugyancsak határozatban köteleztük a jelenlegi tejgyűjtő renoválására, hogy az a minimális egészségügyi követelményeknek megfeleljen.

Dr. Gerey Magdolna
áll. közegészségügyi felügyelő
Veszprémi Járási KÖJÁL

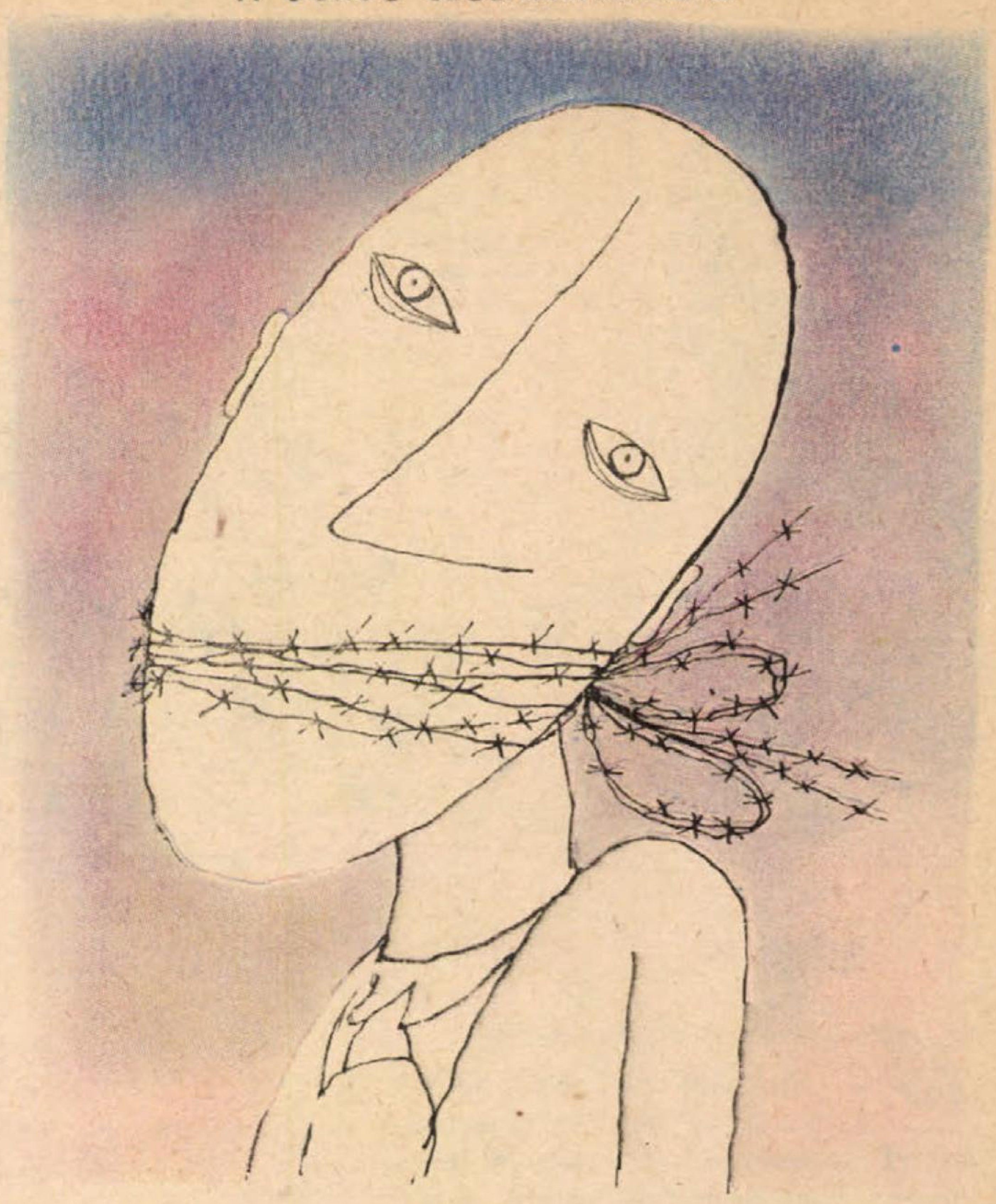
MINDEN OLVASÓNKNAK
ÉS BARÁTUNKNAK
BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!

FELTŰNŐ VISELKEDÉS

A GÖRÖG SZÓLÁSSZABADSÁG

SCI-FI

Mindig irigyeltem a tudományos-fantasztikus írókat, mert ők pontosan meg tudják mondani, milyen lesz a földi élet, mondjuk, 2000-ben vagy 2500-ban. Nekik az semmi. Pontosan leírják: milyen házakban fogunk lakni, milyen lesz a ruhánk, mit fogunk enni, hogyan közlekedünk, és milyenek lesznek az emberi kapcsolatok. A sci-fi írók mindent tudnak, mert ők — mint mondani szokták — megálmodják a jövőt. Tudományos-fantasztikus vízióik vannak, és ezekben a víziókban fellázadt gépekkel, Istent helyettesítő, mindent tudó elektronikus agyakkal és beprogramozott fejű emberekkel ijesztgetnek minket.

Engem is érdekel a jövő század, a holnapután, de olyan ritkán vannak vízióim, hogy inkább elmentem a XXI. századba, és személyesen ellenőriztem a dolgokat.

Első utam egy kávéházba vezetett, ahol megismerkedtem Z. úrral. Beszélgetésünk során elmondtam neki, hogy honnan jövök — nem is nagyon lepődött meg — és azt kérdeztem tőle: vannak-e beprogramozott fejű emberek?

— Ne röhögtesse ki magát — mondta Z. úr. — Miért lennének? Látszik, hogy sok tudományos-fantasztikus regényt olvasott... Ezek az írók teljesen megbolondították...

— A mi korunkban nagyon népszerű volt a sci-fi — mondtam Z. úrnak. — Mindenki falta őket...

— Igen, erről hallottam... A dédnagyapámnak még volt egy ilyen könyve... Egyszer megpróbáltam elolvasni, de nem tudtam... Túlságosan primitívnek és unalmasnak találtam...

— Aztán azt olvastam

egy sci-fiben, hogy létrehoztak egy olyan, mindent tudó elektronikus agyat, amelyet Istenként tiszteltek az emberek.

Z. úr először nem is értette, mit mondok, kénytelen voltam újra elismételni a mondatot.

— Hogy miket találtak ki a XX. században! — csóválta meg a fejét. — Fantasztikus! Nyugalmas korszak lehetett, uram, különben nem találtak volna ki ilyen marhaságokat.

— És a gépek? Nem lázadtak fel a gépek?

— Nagyszerű, okos gépeink vannak — felelte Z. úr —, de nem hallottam, hogy valaha is fellázadtak volna... Ezt valami pihent agyú ember találhatta ki annak idején... Látja, ezért szerettem volna élni a XX. században, akkor még mindenre volt idő, még ilyesmivel is ráértek foglalkozni. Mi már gyorsabb ritmusban élünk, a XXI. század gyorsabb tempót követel az emberektől, és ami a legfontosabb: szigorúan tudományos gondolkodást.

— S vannak még tudományos-fantasztikus regényírók?

— Sci-fi írók már nincsenek. Ezt, látja, elmesélheti odahaza, a XX. században. Van viszont egy „sci-fi" nevű tablettánk, amely akkora, mint egy inggomb, és ha ezt valaki lenyeli, maga előtt látja a jövőt, és különböző fantasztikus kalandokat él át a XXII. században.

— Mennyibe kerül egy ilyen tabletta?

— Fillérekbe.

— S hol lehet kapni?

— Mindenütt. Ha tíz darab „sci-fi" tablettát vesz, a tizenegyediket ingyen kapja.

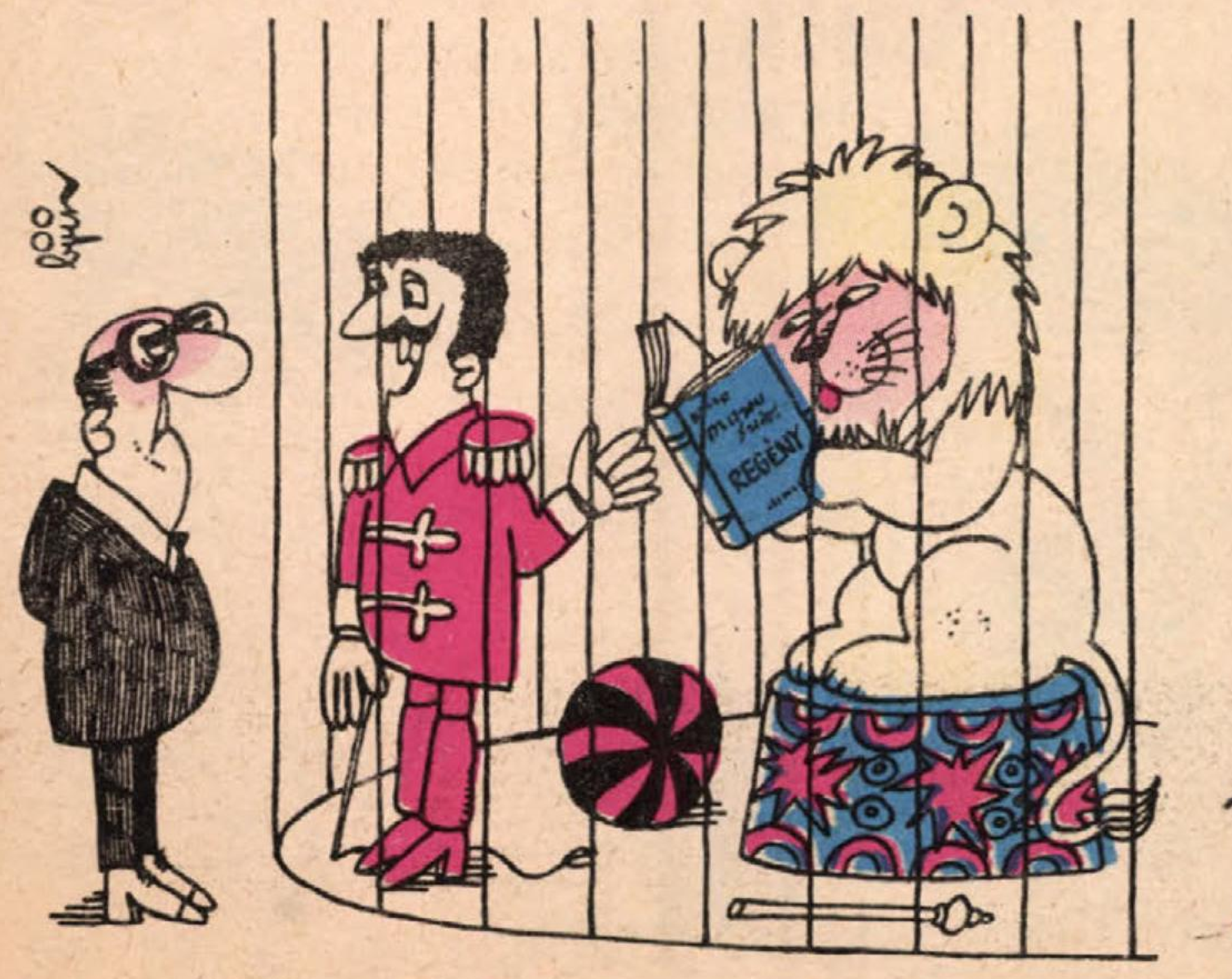
— És mi lett a sci-fi írókból? A dús fantáziájú sci-fi írókból?

Z. úr rágyújtott egy szivarra, majd azt felelte:

— Mit gondol, uram, miből csináltuk a tablettákat?

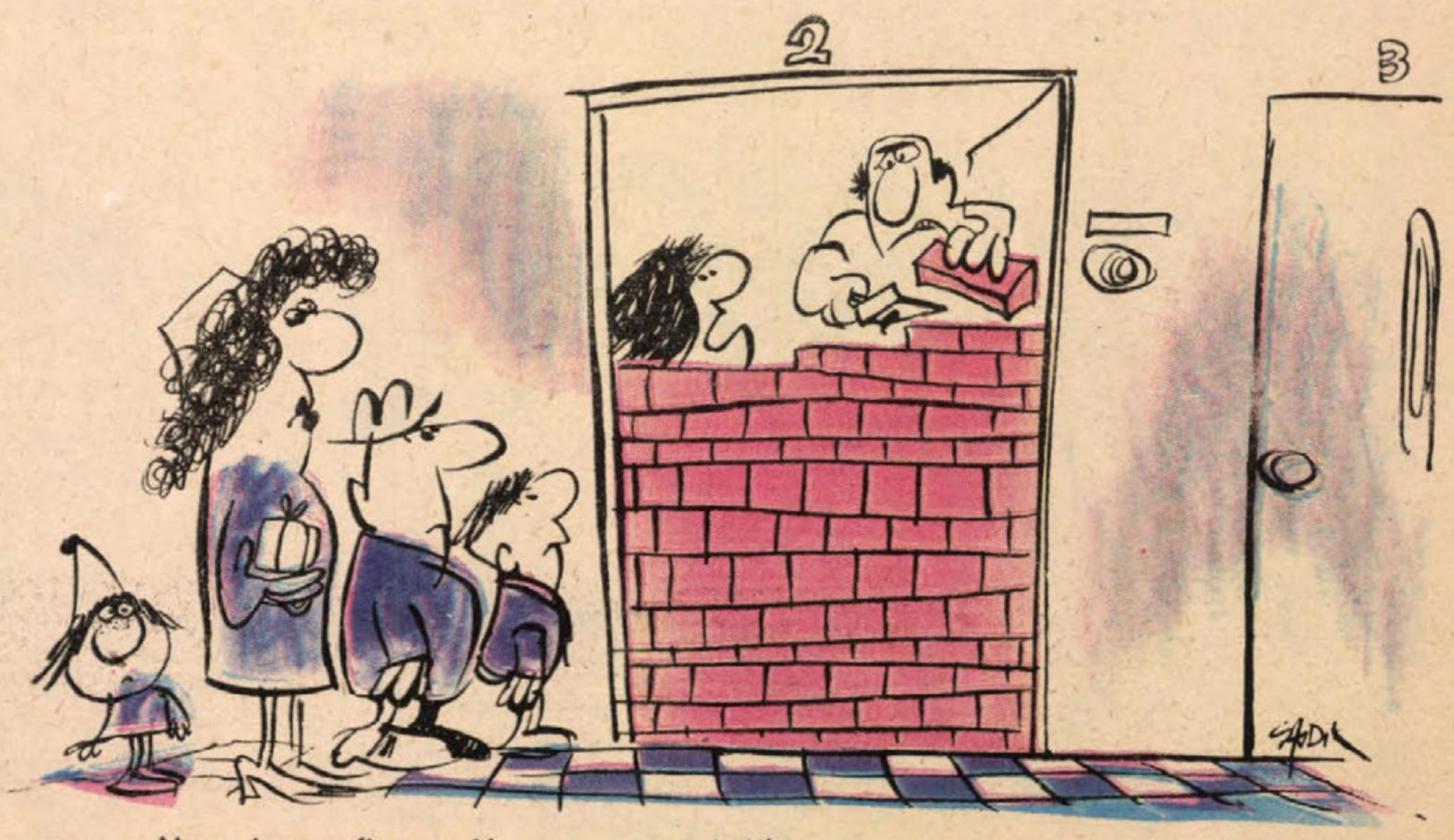
Mikes György

AZ IDOMÍTÁS CSODÁJA

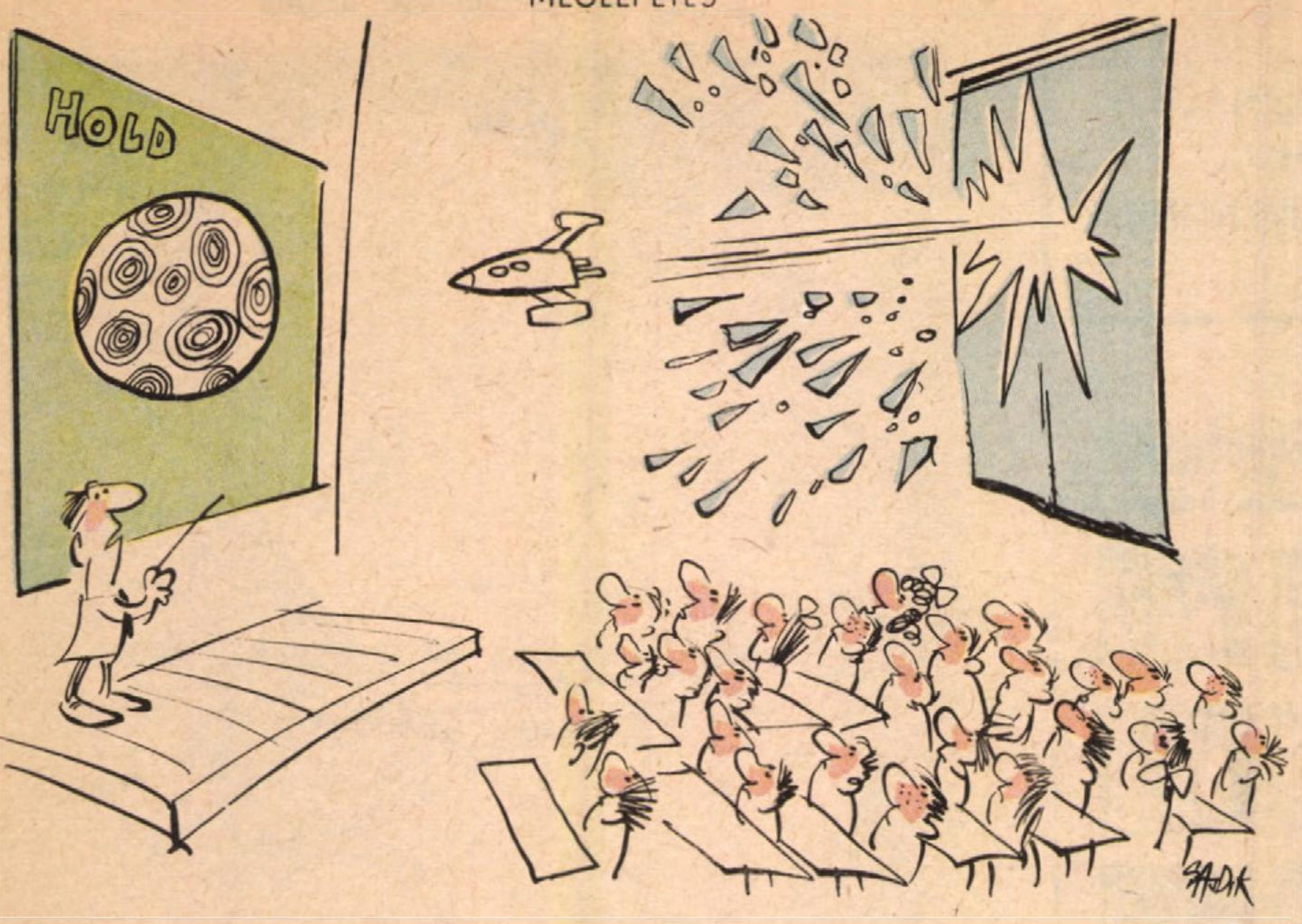
— Megszerettettem vele az olvasást...

ZORD HÁZIGAZDA

— Nem értem, fiam, miért vagy ilyen kiállhatatlan, ha vendégek jönnek?

MEGLEPETÉS

TRAGÉDIA A CIRKUSZBAN

– Tudom, miért találtad ki ezt a trükköt. Hogy ne kelljen engem elvenned! ...

ÚJÉVI JÓKÍVÁNSÁG

Boldog új évet, kollégám!

— Én nem kívánok önnek semmit. Se jót, se rosszat. Annyi disznóságot követett el ellenem! Még nem felejtettem el a fegyelmit.

— Én már rég elfelejtettem.

— Önnek könnyű. Elhíresztelte rólam, hogy meghamisítom a bérlistát. Hogy a temetőben a sírkövekről olvasom le a neveket és zsebrevágom a pénzt. Idegösszeroppanást kaptam, maga is tudja.

— Én meg bocsánatot kértem öntől, és minden rendbe jött.

— Semmise jött rendbe! Ön sürgősen névtelen levelet írt az osztályvezetőmnek. Még ma is kívülről tudom a szöveget: „Korponai Jenő egy élősködő alak, csodálom, hogy a vállalat megtűri a kebelében. Pénzt fogad el az ügyfelektől ..." Sorolhatnám tovább a rágalmait. Ezt csak nem tagadja?

— Én nem tagadok semmit. A névtelen levelet is vállaltam.

— Nagy nehezen. Amikor már a vizsgálat kiderítette, hogy maga írta és egyetlen szó sem igaz belőle.

— Jóhiszeműen írtam, meg akartam óvni az állam vagyonát. Kiderült, hogy tévedtem, azonnal bocsánatot kértem. Nem igaz?

— És azt gondolja, hogy ezzel minden le van radírozva? Ön büntetlenül megúszta, csak éppen a figyelmébe ajánlották, hogy máskor körültekintőbb legyen. Én majdnem a Hárs-hegyre kerültem. És a közmegvetés semmi? Még a

legjobb kollégák is ferde szemmel néztek rám, elfordultak tőlem.

— Aztán visszafordultak. Régi ügyek, kár most már ezen izgulni.

— Nekem ön miatt még van izgulni valóm: alig két hete, hogy megakadályozta a bécsi kiküldetésemet.

— Látja, ez vádaskodás a javából. Én csak annyit mondtam az igazgató kartársnak, hogy láttam már éjjeliőrt nappal meghalni ...

— De mikor mondta, könyörgök?! Amikor éppen arra totóztak a kartársak, hogy visszajövök-e, ha engem nyugatra kiküldenek? Erre ön bemondta az éjjeliőrt ...

— Régi szólásmondás, ez csak nem bűn?

— Ön nagyon jól tudta, hogy megjegyzése az adott helyzetben felér a legsúlyosabb gyanúsítással. Csak azt tudnám, hogy miért áskálódik ellenem?

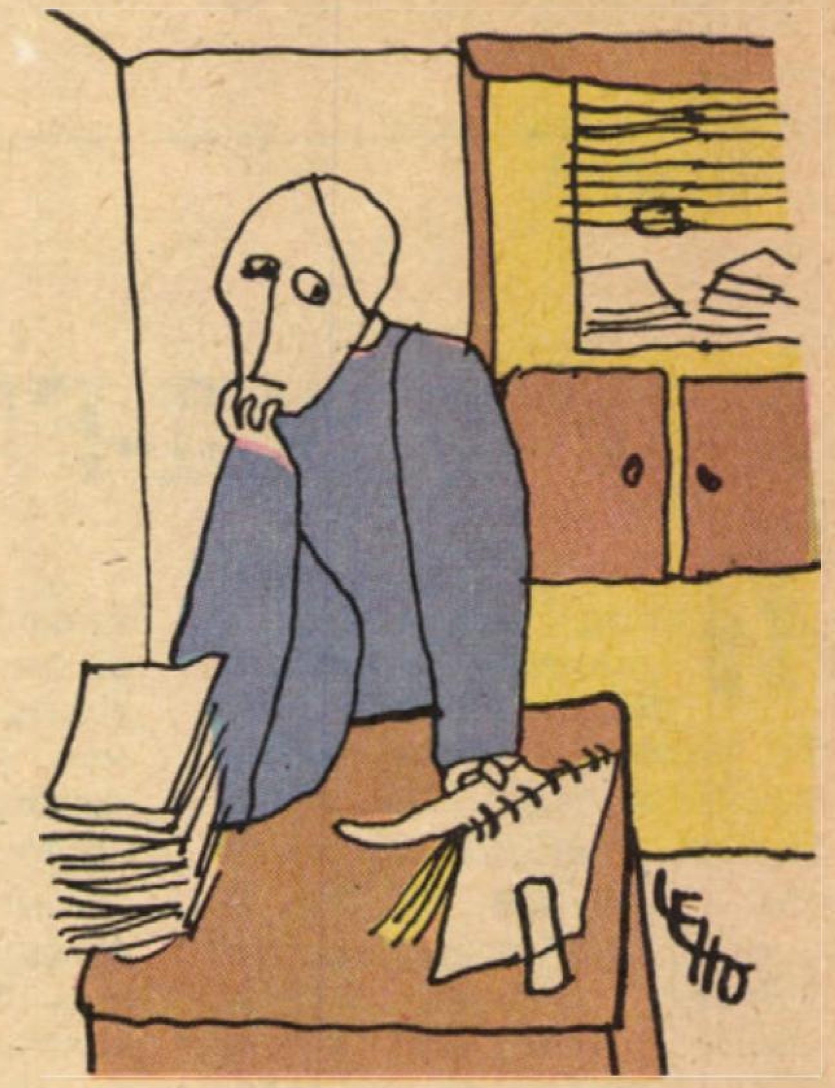
— Hogy mondhatja ezt?! Én most is boldog új évet, munkában gazdag sikereket és sikerekben gazdag munkát kívánok önnek. Legyen mindig egészséges, és sikerüljön mindaz, amit az új esztendőre tervez. Mit akar ennél többet?

— A történtek után nem igénylem a jókívánságait!

— Pedig szüksége lehet rá. Fogalma sincs, mi mindenfélét fogok magáról híresztelni az új esztendőben!

Földes György

MEGJELENTEK A 71-ES NAPTÁRAK

– Április negyedike is vasárnap, november hetedike is vasárnap. Kétségbeejtő ...

ANGOL HUMOR

Díjnyertes vicc a „Sunday Express" egyik számából:
Azt mondja a borbélyszékben a vendég:
– Rémesen kopaszodom. Mit csináljak, hogy ne veszítsem el minden szál hajamat? Lehet ez ellen valamit tenni?
– Nagyon egyszerű! Gyűjtse össze őket egy üres dobozban!

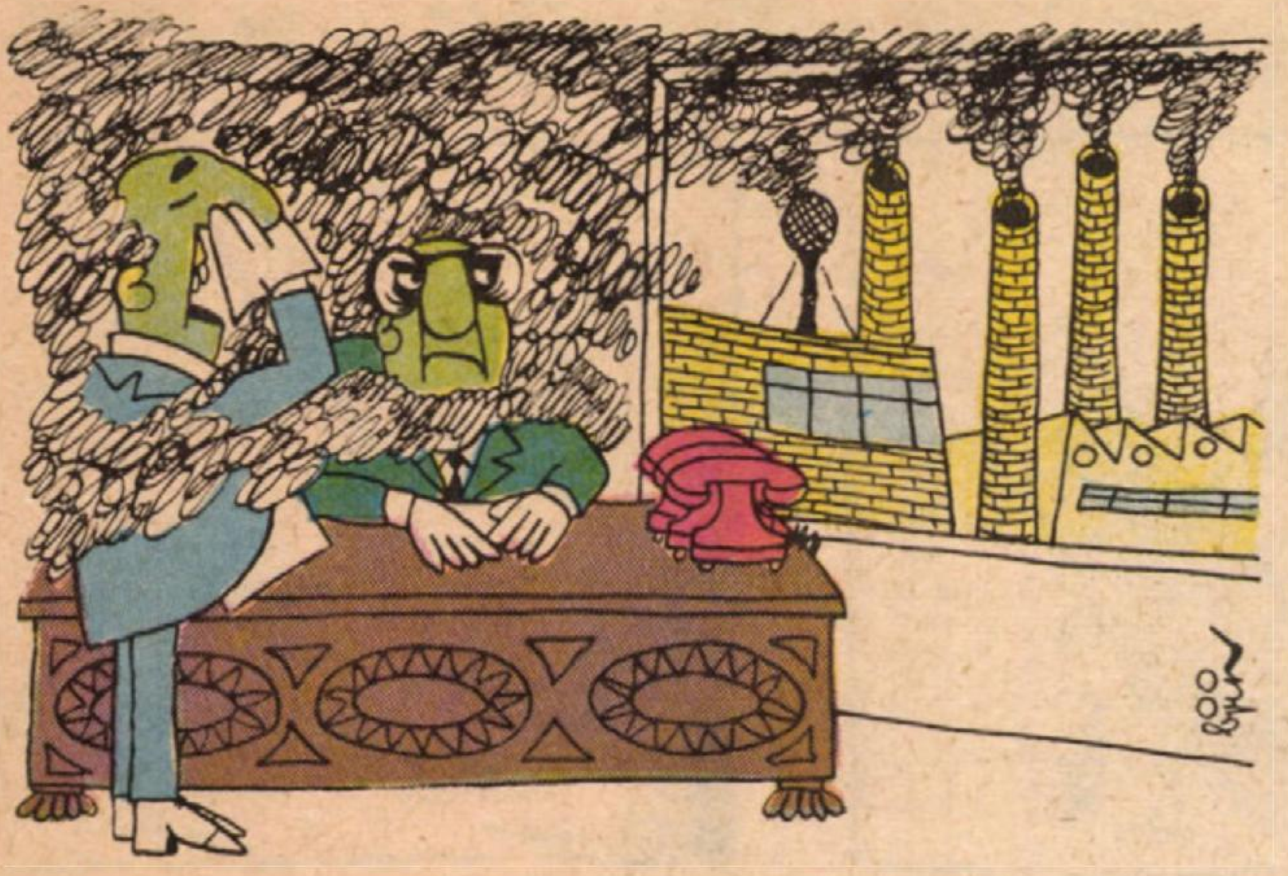
ZÁRÓRA

GYORSJAVÍTÁS

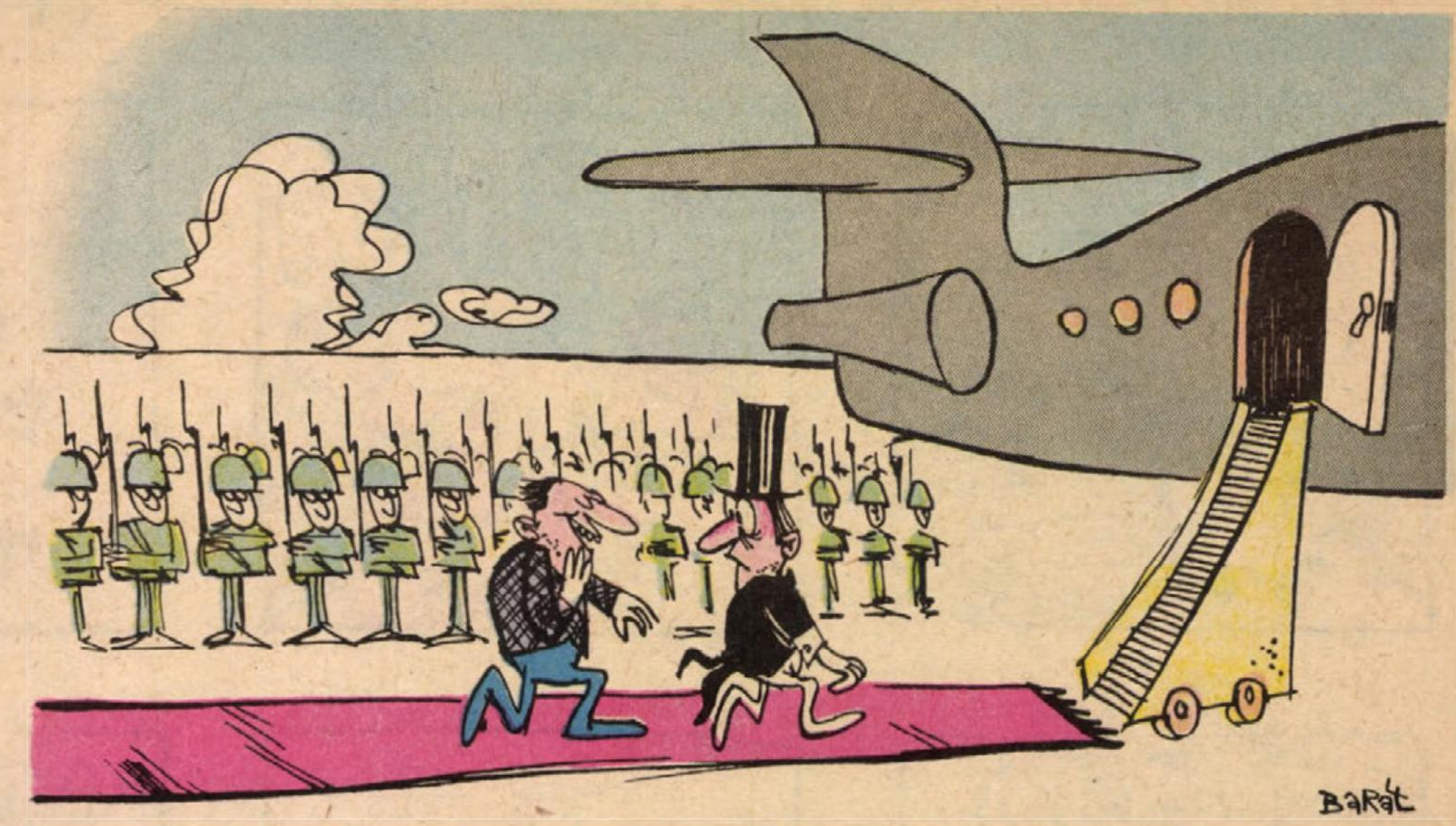

MAKACS GYÁR

– Meg kellene fellebbezni a kitelepítési határozatot.

KÜLÖNÖS ESET

– Excellenciás uram, egy ismeretlen telefonáló közölte, hogy nyugodtan felszállhat. A fedélzeten nincs pokolgép.

DOHÁNYZÓ NEMDOHÁNYOSOK

Amerikai történet. Az orvos New York belvárosában cigarettával kínálja meg egy barátját.

– Köszönöm, nem dohányzom! – hárítja el az illető a kínálást.

– Dehogynem! – mondja az orvos. – Kiszámították, hogy New Yorkban és más nagy ipari városokban a nemdohányosok is annyi füstöt és egyebet lélegeznek be, mintha naponta egy csomag cigarettát szívnának.

– Nekem elég ez az egy csomag! – mondta az illető, akinek a humorérzékét még nem tette tönkre a fertőzött levegő.

AZ ÚJ ÉV REGGELEN

– Még egyszer buék!

EGYSZERŰ ESKÜVŐI EBÉD

– Szívecském, látod nem kell az a nagy flanc!

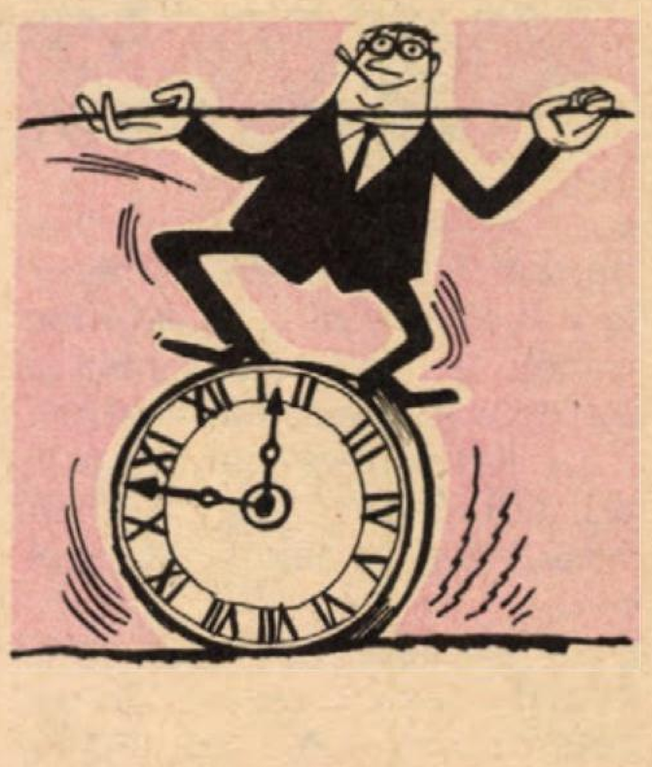
HOSSZÚ ÉLET

Kovács reggelenként hatkor kel. Ekkor félórát tölt a fürdőkádban, egy félórát fordít a reggeli lap átböngészésére, és fél óra alatt elfogyasztja a reggelijét. És máris fél hét van... Nem fél nyolc! Fél hét! Kovács ugyanis a kádban ülve reggelizik és reggelizés közben olvassa az újságot, tehát megháromszorozza az időt. Ezután negyedóráig borotválkozik, de csak a fele figyelmet fordítja arra, hogy a késsel el ne nyisszantsa a torkát, mert eközben a feleségével veszekszik, a kosztpénz vagy egyéb aktuális kérdések miatt. Általános fogalmaink szerint borotválkozás közben nem célirányos dolog veszekedni, mint ahogy a veszekedés sem esik olyan jól, ha közben az ember borotválkozik. De a mai rohanó tempó mellett kevesen engedhetik meg maguknak azt a luxust, hogy reggelente egy negyedórácskát nyugodtan veszekedjenek. Így azonban elérhető, hogy a negyedórából félóra legyen és akkor háromnegyed héttől hétig marad egy újabb félóra az öltözködésre és a közben felébredt gyerek pedagógiai intelmekkel való ellátására.

Kovács héttől fél nyolcig a buszon utazik. Ez alatt egy félórát szemez egy csinos asszonykával, félórát hallgatja a rádió reggeli műsorát, zsebrádiójának füldugója segítségével, és egy félórán át idegeskedik, nehogy a busz közlekedési dugóba kerüljön. Így telik el ismét másfél óra: harminc perc alatt.

Kovács, az időzsonglőr ezután beül az értekezletre. Két órán át figyeli a beszámolót és két órán át tanulja az esti továbbképzés anyagát. Való igaz, hogy a tanulásban kissé zavarja az igazgató hangja és az sem vitás, hogy a nehéz tananyag miatt nem képes felfogni a referátum minden gondolatát. Ez idegesíti egy kicsit, de az vigasztalja, hogy ismét négy órát használt ki a kettőből. És megfeszített erővel dekoncentrál tovább...

Fél tíztől fél egyig az ügyfeleket fogadja. Ezek elégedetten állapítják meg: végre egy előadó, aki figyelmesen hallgatja őket és közben szorgalmasan le is írja panaszukat. A jámborok nem is sejtik, hogy Kovács ismét megkétszerezi az idejét: a napi je-

lentését írja, melyet délig kell leadnia a főnöknek.

Fél egytől egyig ebédidő. Az otthonról hozott ebédjét kényelmesen megeszi egy fél óra alatt, közben marad harminc perce arra, hogy elintézze magántelefonjait: felhívja a házkezelőséget és közli, hogy beázott a hálószobája, felhívja Piroskát és értésére adja, hogy változatlanul szereti, felhívja a feleségét és tudatja vele, hogy a tanfolyam miatt csak fél nyolcra ér haza.

A délután az előző napi restancia feldolgozásával telik el, közben azonban van egy szabad délutánja arra, hogy a kollégákkal megvitassa a magyar labdarúgás helyzetét, megbeszélje a külpolitikai eseményeket, értékelje a legújabb magyar filmet és a legújabb kolléganő bájait. Ötre elfogy a tegnapi munka és kifogynak a viccek is. A tanfolyam fél hatkor kezdődik, az út pontosan harminc perc, de ezalatt jut félórája arra, hogy elolvassa az Esti Hírlapot. A tanfolyam egy óráig tart és ha egy kicsit ügyes, az előadás alatt tud egy órácskát szakítani arra, hogy megcsinálja a maszek bőrdíszműves könyvelését, amiért havi ötszáz forintot kap.

Piroska az épület előtt várja. Most egy fél óra csak az övék. Boldogan, kéz a kézben sétálnak, álmodoznak, ám közben Kovácsnak arra is jut félórája, hogy elvégezze azokat a bevásárlásokat, melyeket a felesége reggel rábízott.

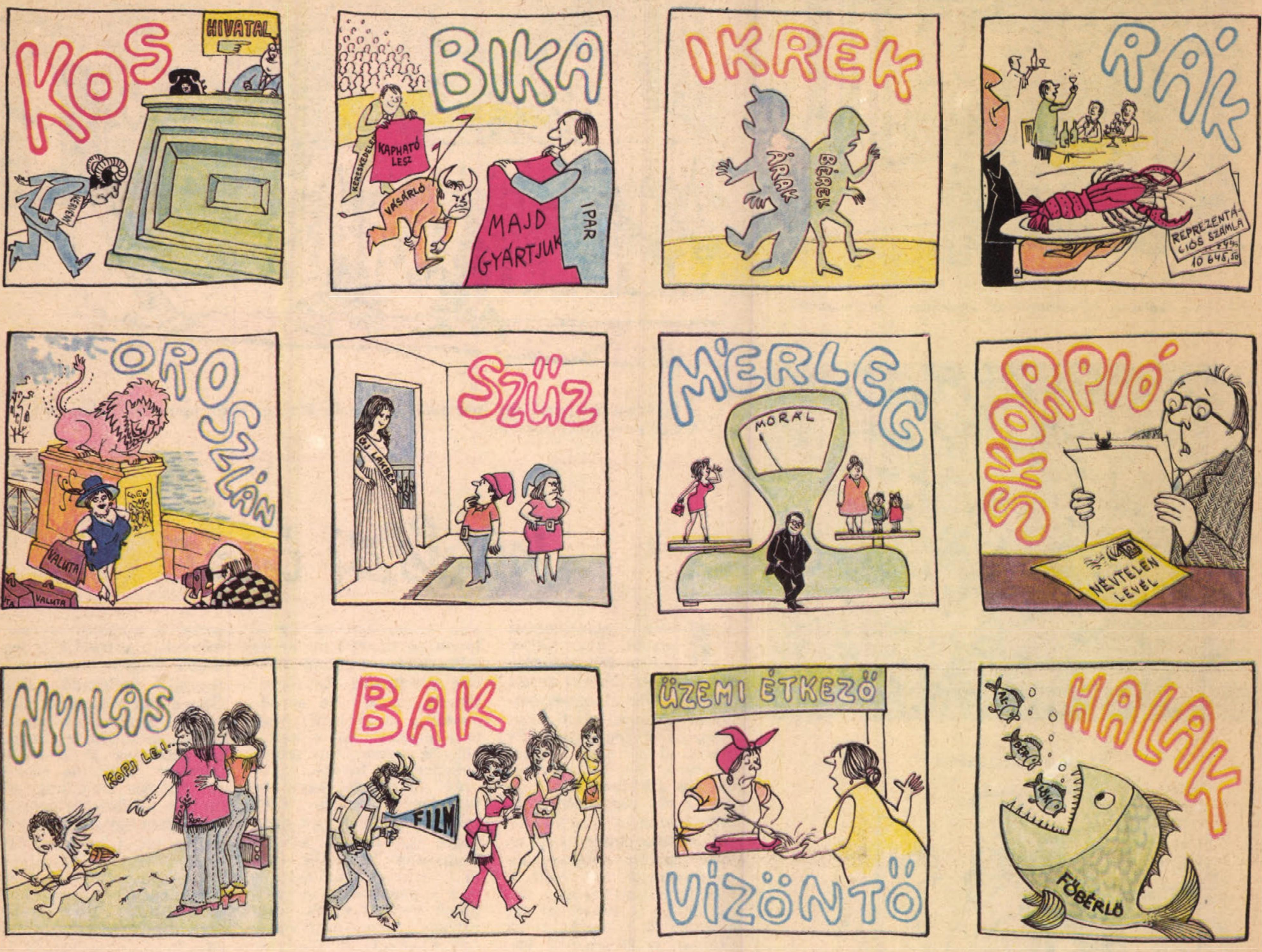
Pontban fél nyolckor már otthon ül. Egy félórán át vacsorázik, egy félórán át hallgatja a feleségétől, hogy mi történt a házban, egy félórán át hallgatja a gyerektől, hogy mi történt az iskolában és még így is jut egy félóra arra, hogy a tévé-híradóból megtudja: mi történt a nagyvilágban. Nyolckor ágyba bújik, onnan nézi a tévé esti műsorát, mely alatt lágyan simogatja a feleségét, mert az asszony nagyon igényli a szeretetet. Közben már nyitott szemmel szunyókál...

Kovács most harmincöt éves, és minden napja hasonlóan zajlik. Ha netán öt év múlva meghal, fejfájára azt írják: „Élt 40 évet." Az elmondottakból azonban kitűnik, hogy Kovács legalább nyolcvanat élt és akkor még azt nem is számoltuk, hogy a katonaévek, valamint a házasság nehéz esztendei duplán számítanak...

Ősz Ferenc

HOROSZKÓP

Brenner György rajzai

HUMORÜGYBEN PETHES SÁNDORRAL

Mindenekelőtt hadd adjam át szerény ajándékomat — nyúlok a zsebembe.

— A Snipp-könyv?

— Röntgen-szemed van?

— Nem, de amióta megjelent a cikkem az Esti Hírlapban, öt könyvet hoztak el személyesen és tizenkilencet ajánlottak föl telefonon keresztül.

— Látod, mégiscsak jók az emberek.

— Különösen kutyaügyben.

— Csak nem vagy féltékeny a kutyákra?

— Nem, nem. Annál kevésbé, mivel én már kutya is voltam. No, nem nagy kutya, csak amolyan közepes. 1922-ben Nagy Endre *A tudós kutyája* című paródiájában alakítottam. Dénes György volt az idomár, én meg a kutya. A korabeli kritikák a tanúim, hogy nem csak ugattam, hanem igyekeztem lélekben is kutyává lenni. Egyébként ebből a jelenetből készült az első magyar hangosfilm.

— Erre nem emlékszem, de emlékszem egy filmre, amelyben valami virágot ettél.

— Fikuszt! A Pesti mesében. Egy vegetáriánust játszottam. A rendezőm nagyon előzékeny volt, csokoládéból csináltatta meg. Én azonban valódit kértem. Pocsék íze van a fikusznak — mondhatom —, viszont az alakításom élethű volt — ezt is mondhatom. Továbbá eldicsekedhetem, hogy egy nézőtől kaptam, egy díszdobozba csomagolt fikuszt. A mellékelt névjegyen csak ennyi állt: Jó étvágyat!

— Tehát volt részed az ugratásban is?

— Nekem ne lett volna, aki évekig játszottam együtt a legnagyobb magyar ugratóval, Abonyi Gézával? A száz eset közül — hadd mondok el — kapásból egyet. A Ludas Matyit játszottuk a Nemzetiben. Ő volt Döbrögi, Jávor Pál alakította Matyit, én a tiszttartót. Volt abban a földolgozásban egy nagy ebédjelenet, ahol kasírozott sült libát tálaltak némi salátával körítve és túrós csuszát, de abban is csak a közepén volt néhány kanál tészta, a többi papír. No, Abonyi belefújt a csuszába, mire az szanaszéjjel repült, aztán — mintegy véletlenül — lelökte a libát, amely nagy koppanással esett a világot jelentő deszkára. Én sem akartam lemaradni. Fogtam hát egy darab salátát és leguggolva csalogatni kezdtem a sült libát. Már nem emlékszem, mennyi büntetést fizettem ezért a kis tréfáért, de annyi biztos, hogy futotta volna belőle néhány sült libára.

— Ez nagyon szélsőséges komédia, már megbocsáss, majdhogynem bohóctréfa.

— Vállalom. A bohóc komédiázása a legősibb, a legeredetibb, az igazi népi komédiázás, ahol az arcjáték, a járás, a kézmozdulat... Nem könnyű, de roppant izgalmas.

— Nem kaphat színész nagyobb elismerést, mint a gyerekek visongató, üvöltő, dobogó reagálását. A legnagyobb sikerem persze a Csinn-Bumm porondján a „Bukfenckedésben" akkor volt, amikor Emilke (Komlós Vili) egy vödör forró vízzel öntött nyakon. Szerepem szerint énekelve jártam körül a porondon: „Árnyas erdőben szeretnék élni nyáron át..." — daloltam és közben Emilke rám zúdította a vödör vizeket. Én kértem, hogy legalább ne hideg vízzel locsoljanak, mivel éppen tél volt. Kérésemnek eleget téve a három vödör víz mellé egy negyedik vödröt állítottak. Az abban levő forró vízzel langyosították meg a sorra kerülő hideg vödröket. Egy alkalommal Komlós Vili elkésett és mielőtt a cirkuszi személyzet beavatkozhatott volna, fölkapta a forróvizes vödröt és a nyakamba zúdította. Én igyekeztem a szerepem szerint folytatni az éneklést, de spontán túlnyújtottam az „á"-kat, s ez a „nyáááááron ááááát" roppantul tetszett a gyerekhadnak, s a csekély égési sebek igazán megértek ezt az elismerést.

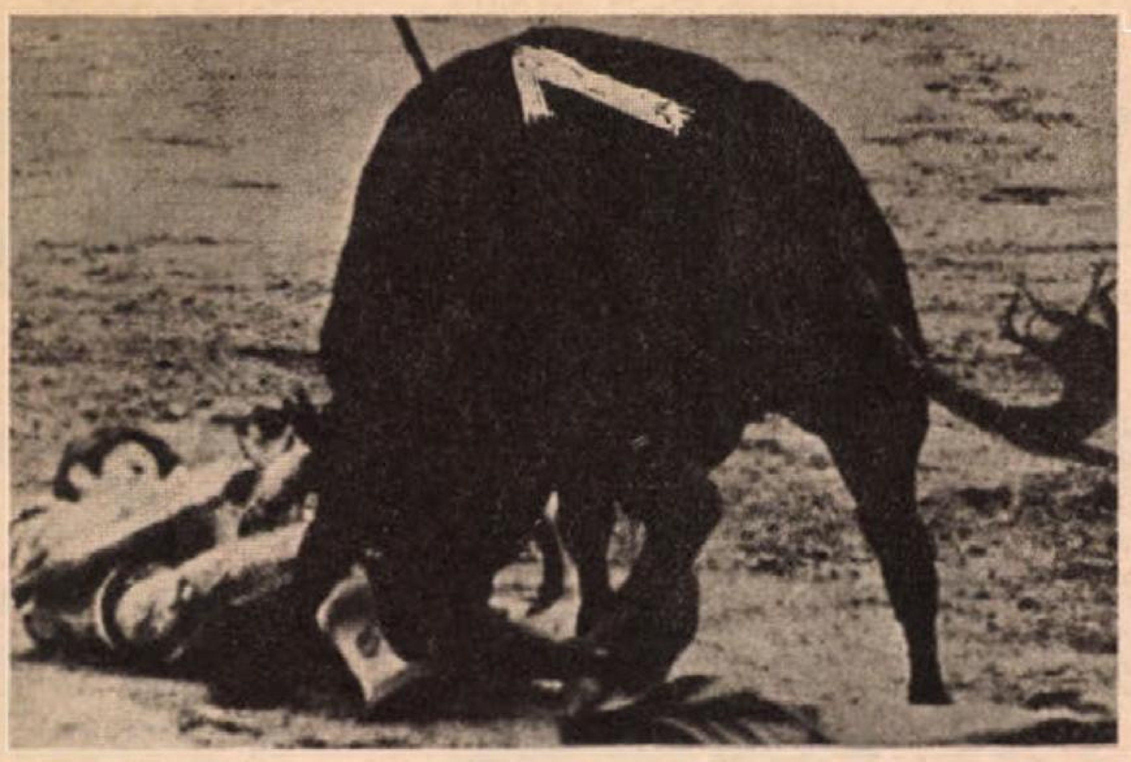
— Tehát az elismerésért mindent vállalsz?

— Talán közhelyszerűen hangzik, de így igaz: a színész feladata, hogy szolgálja a közönséget. A közeledő szilveszter alkalmából jut eszembe egy emlékezetes históriám. A húszas években még én is a szilveszteri pendlizők közé tartoztam. Azon az újévre virradó éjszakán a — tudj'isten hanyadik — föllépésem valahol egy Rákóczi téri moziban volt. A jelenetem közepén egyszer csak megdöbbenve hallom, hogy valaki dobol, mind közelebb dobol. Pillanatok múlva berobban a színpadra a kor ismert komikusa, Radó Sándor, aki önmagát dobbal kísérve („Bumsztradá") egy kupléval szerepelt. Késésben volt, tehát sietett, s vagy nem vett észre, vagy nem akart észrevenni. Meghűlt bennem a vér, elakadt a hangom, majd dühös jobbra át-tal, a Radó által dobolt ritmusra kimasíroztam a színpadról. A tomboló tapsvihar térített magamhoz és ekkor visszaszóltam: Boldog új évet! Ezt kívánom most — bár dobkíséret nélkül — a Ludas olvasóinak is.

Sólyom László

VÁRNAI GYÖRGY

KÉPES VILÁG-HÍRADÓ

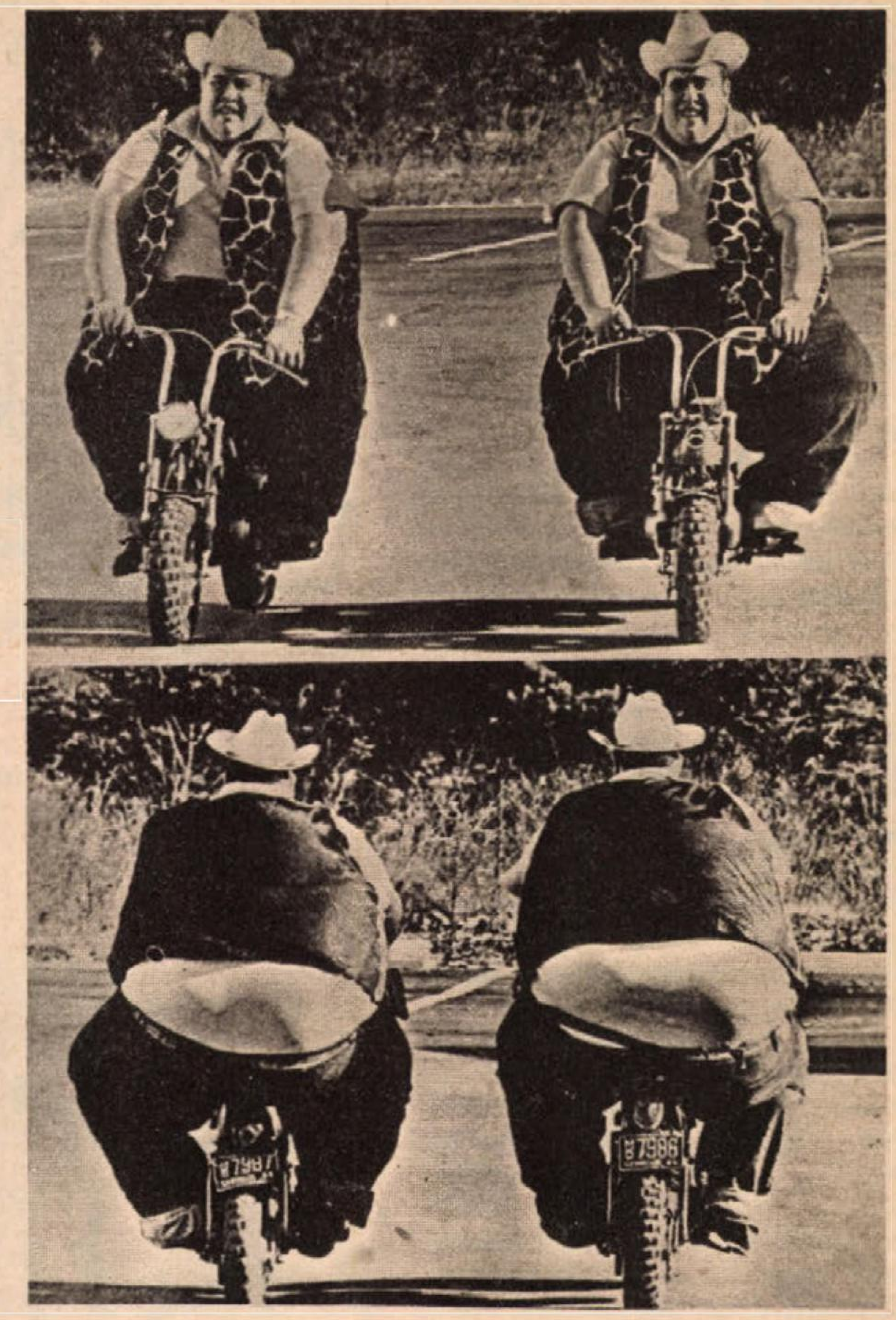
Budapest. Kapu előtti jelenet az MTK–Torinó kupamérkőzésről. A kép azért került ilyen későn a közönség elé, mert a fotoriporter csak most hagyta el a kórházat.

Egyiptom. Több ezer éves fáraószobrot találtak. A régészek kijelentették: a fáraó halálát az okozta, hogy nem tudta eldönteni, melyik korsóból igyék először és így szomjan halt.

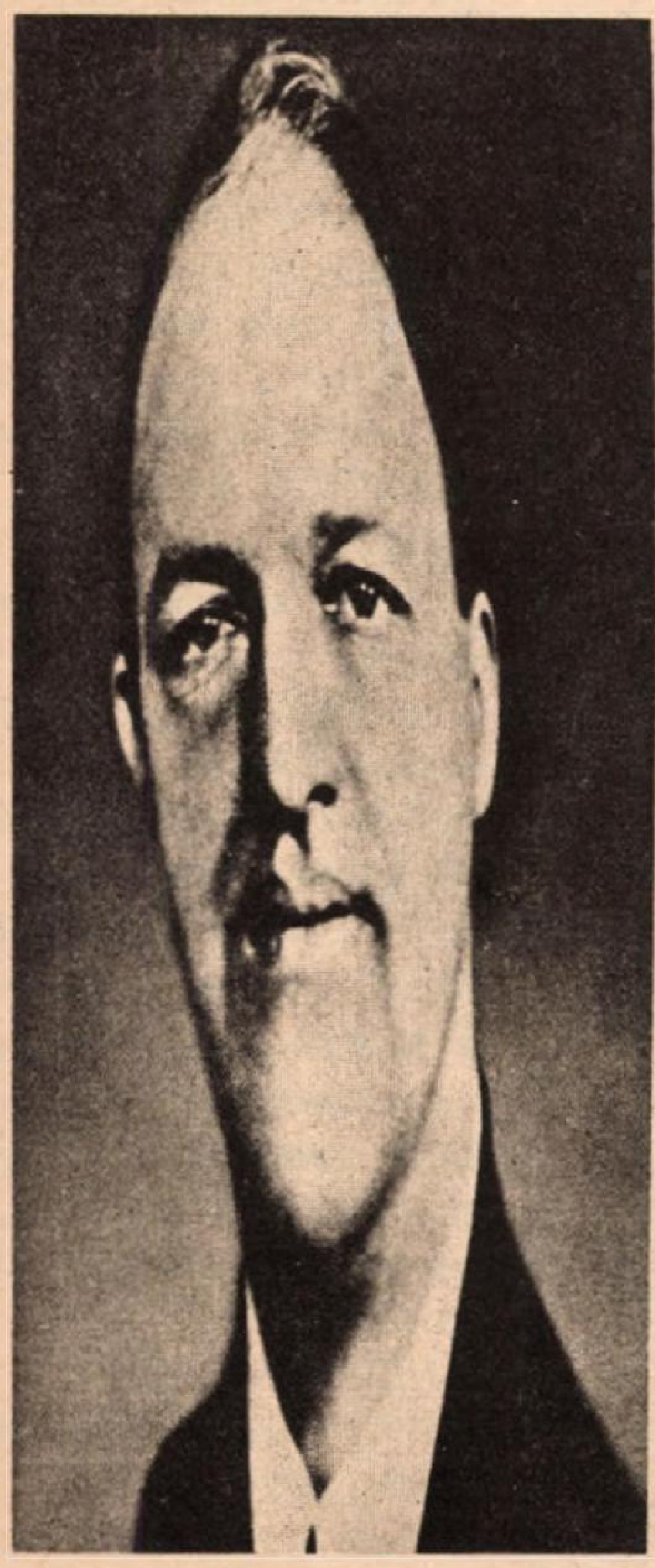
Budapest. Testnevelő szakemberek edzik a budapesti nyugdíjasokat a közlekedési viszontagságok jobb elviselésére.

USA. Egy kaliforniai szanatóriumban motorkerékpár túrákkal fogyasztják a túl kövér pácienseket. Felső képünk a fogyasztás előtt, alsó képünk a sikeres kúra után mutatja be a szanatórium két lakóját.

London. Képünk az elektromos munkások sztrájkja idején készült. A város vezetői így gondoskodtak a Piccadilly Circus kivilágításáról.

Franciaország. Különös betegség jelei mutatkoztak X. Y. világhírű építészen, aki a gótikus építészet legnagyobb szakértője.

NSZK. Újfajta parkolóhelyeket rendszeresítettek a nagyobb városokban. Nagy előnyük, hogy tízszer annyi kocsi fér el rajtuk, mint az elavult, régi típusú parkolóhelyeken.

London. Egy angol divathölgy, aki bátran szembefordul a maxidivattal.

KRIMI

Szilveszter éjjelén, pontban nulla óra nulla perckor, dühös férfiordítás zavarta meg az újévi harangok áhítatát. A neves ügyvéd, doktor Nemoda budai villája elől ismeretlen tettesek elkötötték világossárga Mercedes gépkocsiját, s elhajóztak vele.

A rendőrség kiadta a körözési parancsot, s alig húsz perc múlva már szólt is a telefon doktor Nemoda lakásán: a feltűnően szép gépkocsinak máris a nyomára bukkantak, a sárga Mercedes a Hősök terén állt, teljesen szabálytalanul, IV. Béla szobra alatt, de máskülönben sértetlenül.

Az ügyvéd taxival sietett a helyszínre, s miközben a rendőrjárőr jelentést írt az esetről, doktor Nemoda lázas sietséggel kutatta át a gépkocsiját. Hogy miért, arra ő maga adott választ a rendőröknek:

— A jogszabályok szerint — magyarázta — a gazfickót, ha el is csípik, nem lehet törvény elé állítani más váddal, mint jogtalan birtokbavétel elkövetésével, melyre nevetségesen csekély büntetést szab ki a törvénykönyv. Ám, ha a bitang esetleg zsebre vágta a gépkocsimban hagyott kesztyűmet vagy öngyújtómat, nagyobb büntetést lehetne rámérni, tolvajlás miatt. Ezt szorgalmazom.

Doktor Nemoda tovább kutatta gépkocsijának belsejét, majd váratlanul felordított.

— Eltűnt valami? — kérdezte érdeklődve a rendőrtiszt.

— A feleségem! — mászott elő az ügyvéd. — Most jut az eszembe! Krisztina negyedórával éjfél előtt leszaladt, mert kevésnek látszott a pezsgő! Lehet, hogy emberrablás történt!

A rendőrség újult erővel fogott a nyomozáshoz és sikerült is némi nyomra bukkanni. Egy szemtanú állítása szerint egy szőke nőt az ügyvéd villája előtt egy magas fiatalember a sárga Mercedesbe kényszerített. Csak Krisztina lehetett! A szemtanú azért nem törődött a látvánnyal, mert szilveszter éjszakája lévén, az esetet tréfás játéknak minősítette.

Az asszonyt egy URH-gépkocsi találta meg, mintegy másfél óra múlva. Krisztina a Vízivárosban baktatott az utcán, már hazafelé. Az események erősen megviselték, kimerültnek látszott, és csak annyit mondott a járőrnek:

— Nem történt emberrablás. Mindössze *jogtalan birtokbavétel* cselekménye forog fenn.

A tapintatos rendőrtiszt az esetről nem készített jegyzőkönyvet.

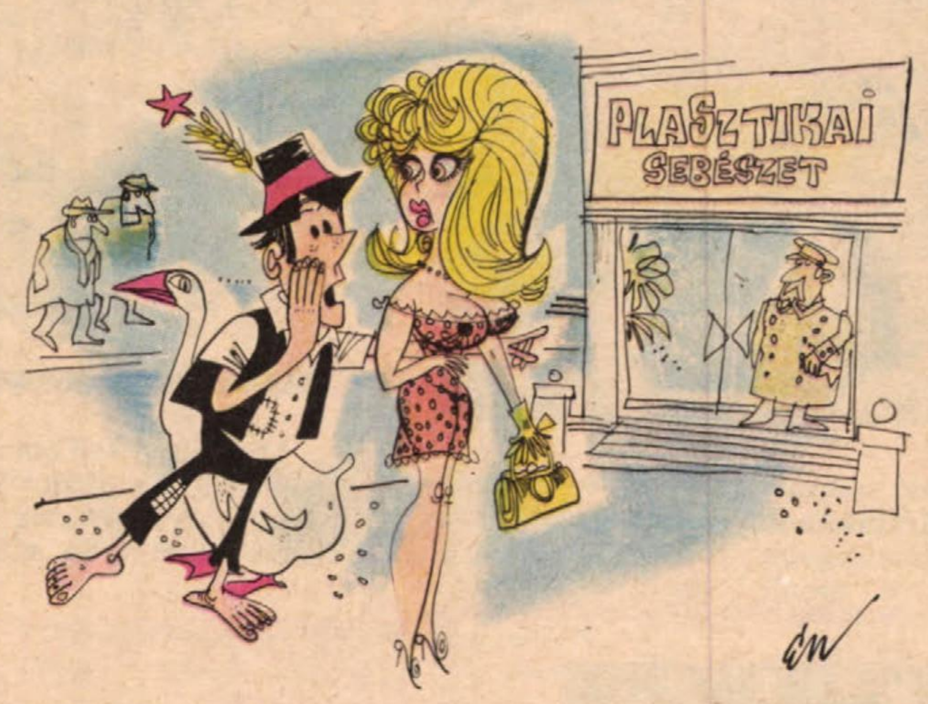
S. P.

Kezdjük az évet önkritikával!

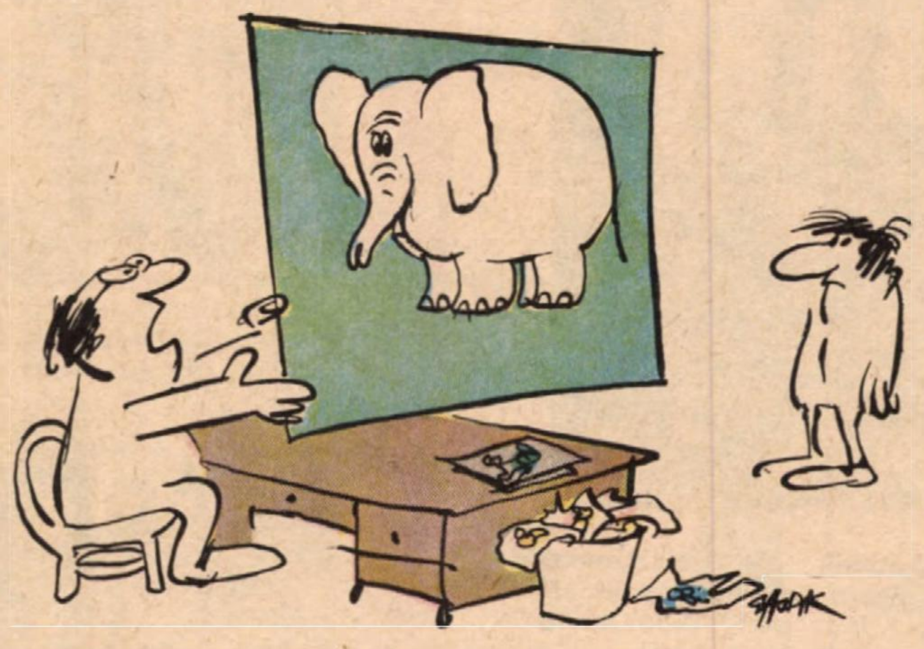
(Várnai György, Endrődi István, Sajdik Ferenc, Sawott Lajos, Balázs-Piri Balázs, Tót Gyula, Takács Imre, Hegedűs István, Szűr-Szabó József, Barát József, Fülöp György rajzai)

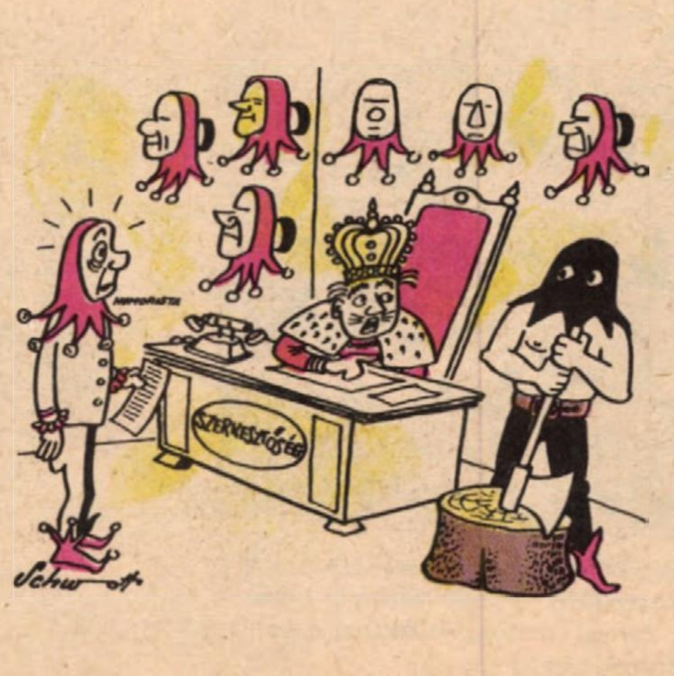
– A rajzaimhoz túl kevés színt használtam. Most pótolom. Osszák el a színeket egy évre visszamenőleg.

Ludas Matyi: Azt ajánlom, kisasszony, menjen be ide, mert ilyen kebellel sose fog megjelenni a lapunkban.

– Töredelmesen bevallom, nagy orrot rajzoltam az elefántnak. Biztosan megsértődik.

– Magának tetszett ez a vicc? . . .

EGY KARIKATÚRA FEJLŐDÉSE

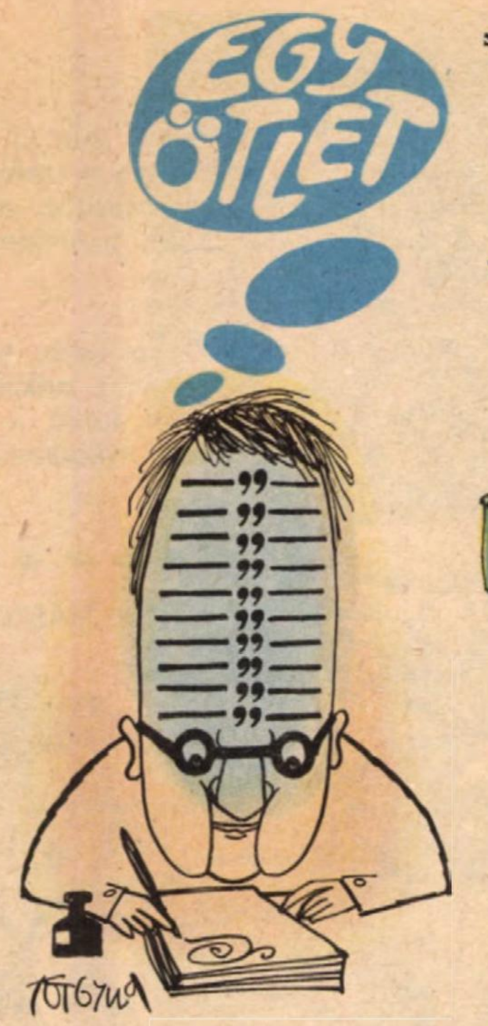

ÉLÉNK VITA A SZERKESZTŐSÉGBEN

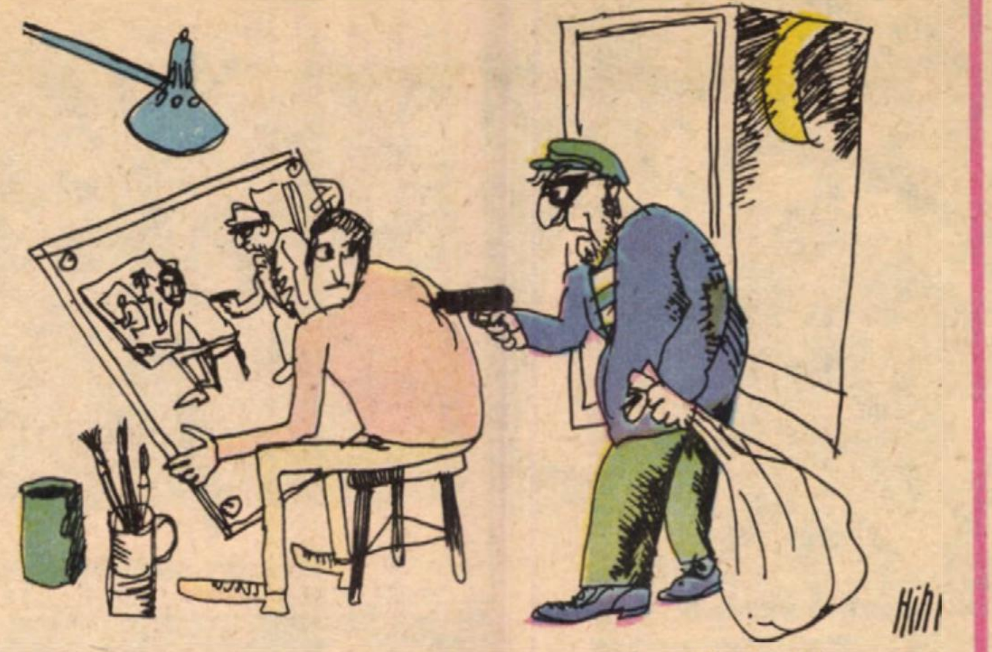

Minap, egy értekezleten
Felállt egy rajz, s szólt: – Ne legyen
Lapunkban ezentúl SELLŐ,
Mivelhogy egyetlen olvasónknak sem kell ő.
A SELLŐ válaszolt rá:
– Felszólalását nem tartom jónak.
Fogalma sincs a felszólalónak
Mi az, ami nem kell az olvasónak.
Ha valami nem kell egyáltalába',
Az a rajz: a MATRÓZ TETOVÁLVA! –
Most mindenki a MATRÓZ válaszát leste:
– Érdektelen a kegyed pikkelyes teste! –
Igy a MATRÓZ, s hozzátette:
– Ha valami érdektelen egyáltalába':
Az a FÉLSZEMŰ KALÓZ és a falába!
A KALÓZ mindjárt kopogott is a falábával,
Hogy nem ért egyet
Az előtte szóló felszólalásával,
Ellenben azt ő maga sem éri fel ésszel:
Miért találkozik a lapban PÁNCÉLOS VITÉZZEL?
A PÁNCÉLOS VITÉZ
Válaszul erre egy levelet idéz;
Egy olvasó köszönti őt, melegen gratulál,
S egyúttal megjegyzi:
Unja a RABLÓT, amint bunkóval útonáll.
A bunkós RABLÓ is szót kér erre, persze,
S vitatkozik a hibás feltevéssel,
– Ha valami nem kell – mondja –,
Az a PASAS, HÁTÁBAN KONYHAKÉSSEL!
A PASAS viszont, a késsel a hátában
Csak fájdalmasan röhögött:
– Ne nevettessen, az ég szerelmére,
Tudja ki nem kell: a HAJÓTÖRÖTT!
S miközben tart az élénk vita,
A lapban megjelent a SELLŐ,
A KALÓZ,
A PÁNCÉLOS VITÉZ,
A MATRÓZ és a BUNKÓS ÚTONÁLLÓ,
A HAJÓTÖRÖTT
És ott volt a PASAS is HÁTÁBAN KONYHAKÉSSEL.
Benne volt valamennyi –
Mivelhogy vitatkozni lehet,
De a lapnak időben meg kell je lennyi . . .

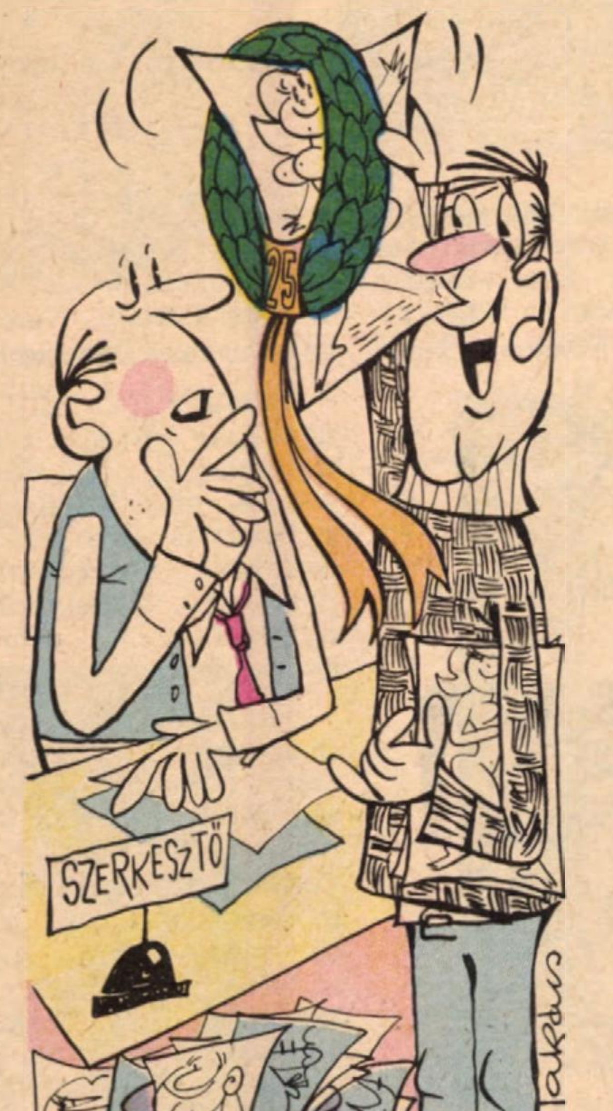
Somogyi Pál

ÖNISMETLÉS

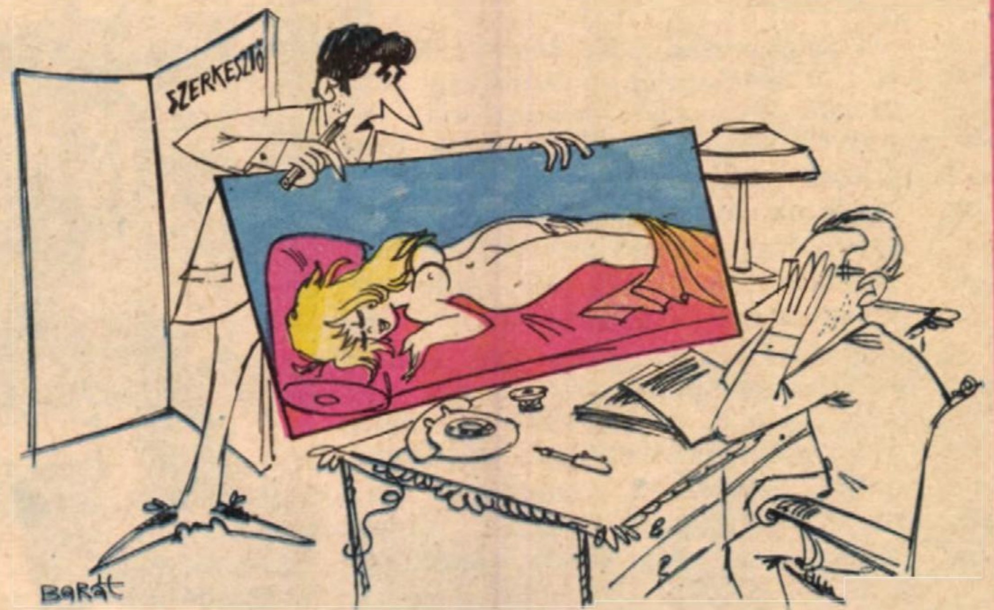
– Mondja, orgazdákkal vagy zsebesekkel miért nem foglalkozik néha?!

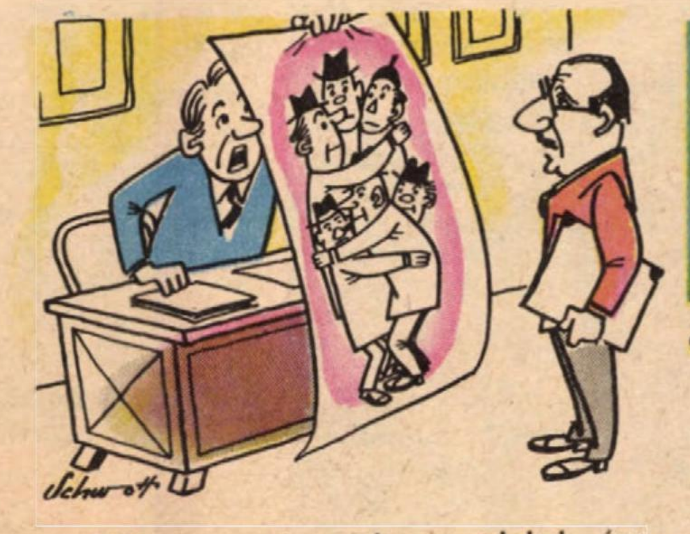
– Miért koszorúzta meg a rajzát?
– Most rajzoltam meg ezt a témát huszonötödször!

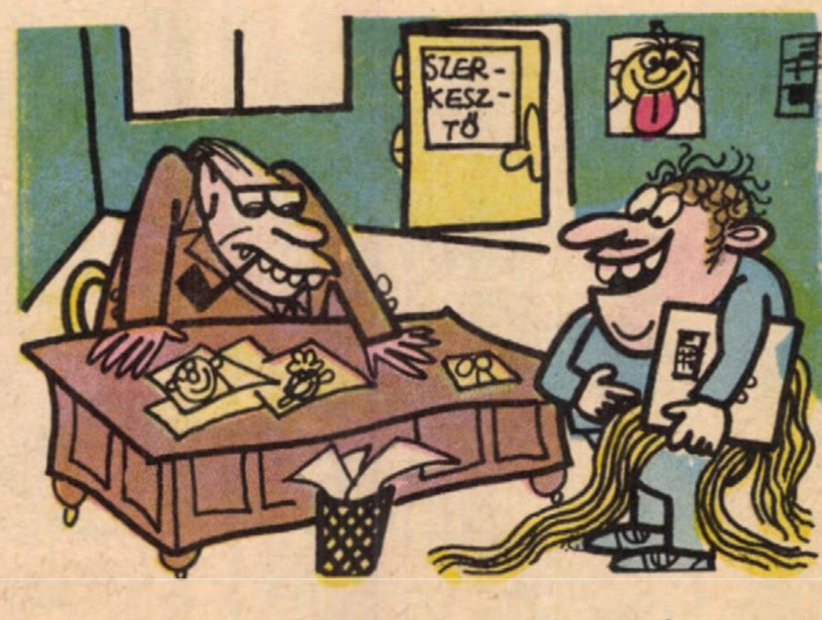
– Nem foglalkozunk közéleti személyiségekkel, pedig az illetők nagyon várják . . .

– . . . és ha a háttérbe Nixont rajzolom, akkor se közölhető?

– Miért vannak ezek az alakok így összezsúfolva?
– Mert másképp nem férnek el egy hasábon . . .

– Hoztam néhány egészen új viccet!

mini mosoly

Megszólal a telefon:
— Miklós otthon van?
— Még nincs. Átadjak neki valamit?
— Jó, adja át neki azt a három rubelt, amivel adósa vagyok.

*

Feltűnően öltözött, de már, enyhén szólva, nem fiatal nő lép be a madárüzletbe, papagájt akar venni. Az eladó megmutat egyet.

— No, te kis bolond — kérdi a vevő —, tudsz már beszélni?
— És te — kérdi vissza a papagáj —, öreg paradicsommadár, te még tudsz repülni?

*

Férfihang jelentkezik telefonon a rendőrőrszobán:
— Nem tudnának kiküldeni valakit a Turgenyev utca nyolcba? Ott egy asszony veri a férjét, a nagy lármától nem tudnak aludni a szomszédok.
— Azonnal kimegy valaki. Ön egy szomszéd?
— Nem, én a férj vagyok.

*

A feleség:
— Követelem, hogy válasszanak el: tudtom és beleegyezésem nélkül a férjem eladta minden lábosomat és az árát elitta.

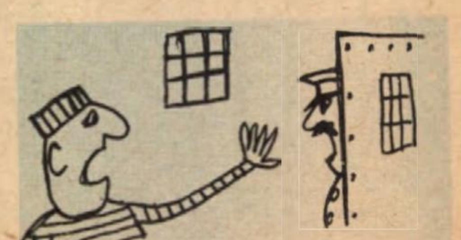

A férj:
— Én is követelem, hogy mondják ki a válást: azt, hogy hiányzanak a lábosai, csak a tizenhatodik napon vette észre a feleségem.

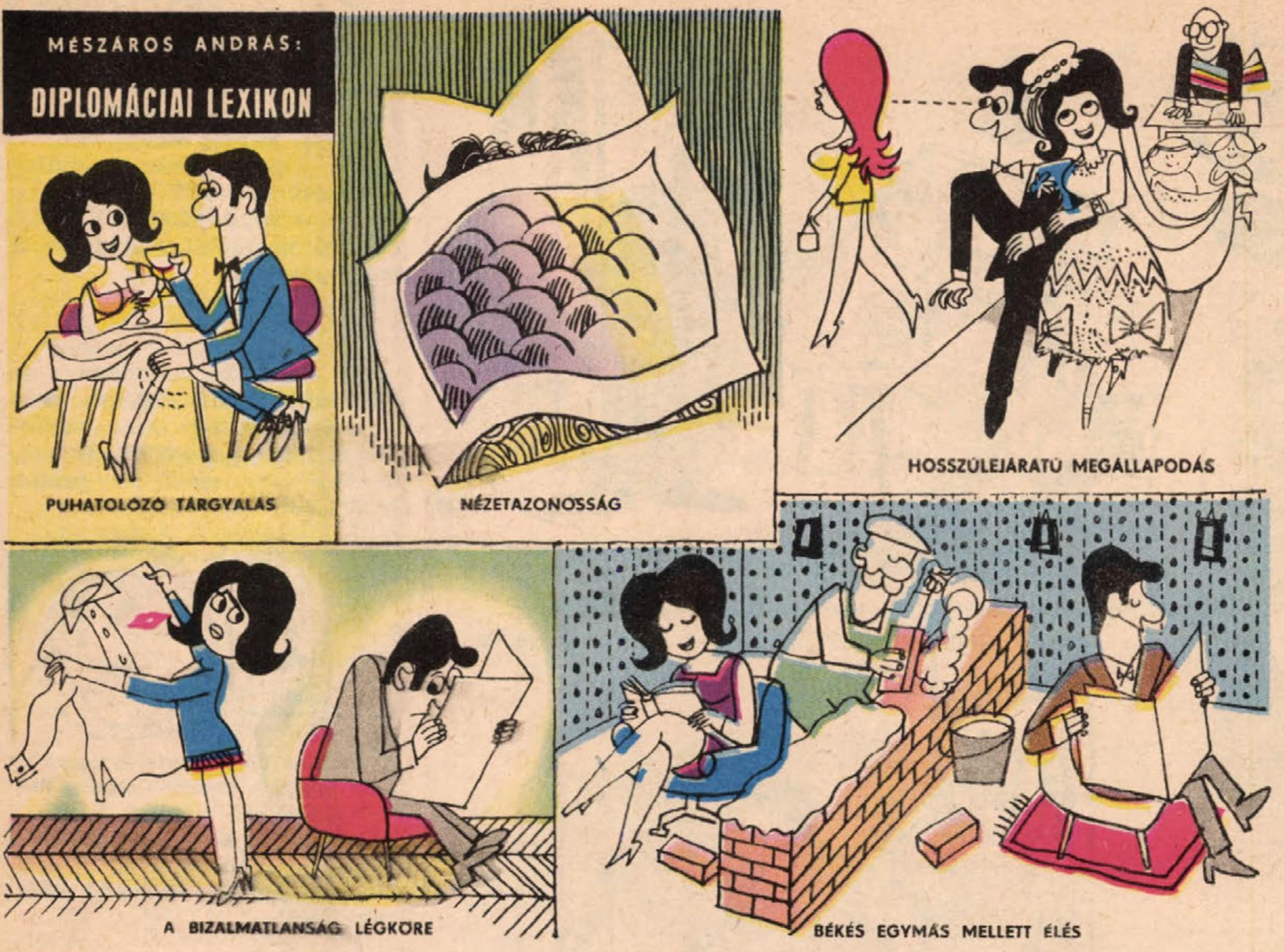
*

A fegyőr beszól a cellába:
— Készülődjék, eljött látogatóba a felesége.
— Az isten szerelmére — könyörög a rab —, mondja azt neki, hogy pillanatnyilag házon kívül tartózkodom.

(A moszkvai Krokodilból fordította: K. A.)

A MOST MEGJELENT LUDAS MAGAZINBÓL

RÍM-HÍREK

1.

Annyi már a reklámrejtvény,
Ez szinte zavarba ejtő,
Hovatovább az a helyzet,
Több a reklám, mint a fejtő.

2.

Ha a vezér bőségről szól,
S nincs brikett, ne szidjuk ezér'
Nem tudja a TÜKER-telep,
Mit nyilatkozik a vezér.

h. f.

HASZONTALAN KÖLYÖK

– Nyúlszőrkalap akarok lenni!

MÁS SZEMMEL A VÁROSBAN

Én nyitott szemmel járok a városban, nem hordok szemellenzőt, nem szédülök meg a látszateredményektől, észreveszem az ostobaságokat, a lomposságot, a hanyagságot. Nincs ínyemre a lelkendezés, nem a törökkori Pesthez és Budához mérem a fejlődést, egy modern világváros igényeihez. No, induljunk, nézzük, mi van itt...

Utcák. Persze minden feltúrva. Felbontott járdák, lebontott házak, gázcső, vízcső, szennycső, kábel-bábel... Az egyik gödörből ki, a másikba be. Ez főváros? Ez egy nagy rendetlenség! Tovább!

Forgalom. Nem lehet közlekedni. Az autók kiszorítják az embert. Elfoglalják az úttestet, a járdát, a zebrát. No nézd csak, emeletes garázst építenek őfelségének, az autónak, ahelyett, hogy... Kiábrándító... Tovább!

Divat. Úristen, hogy festenek ezekben a hosszú szoknyákban, vénkisasszonyos, fűzős cipőkben?! Már a nőket sem érdemes nézni. Tovább!

Üzletben. Oda sem fér az ember a pulthoz. Lökdösik, nyomják, taszigálják. Mindenki ideges, csak az eladók egykedvűek, de ők nagyonis. Ez nem kereskedelmi kultúra, ez kereskedelmi tortúra. Tovább!

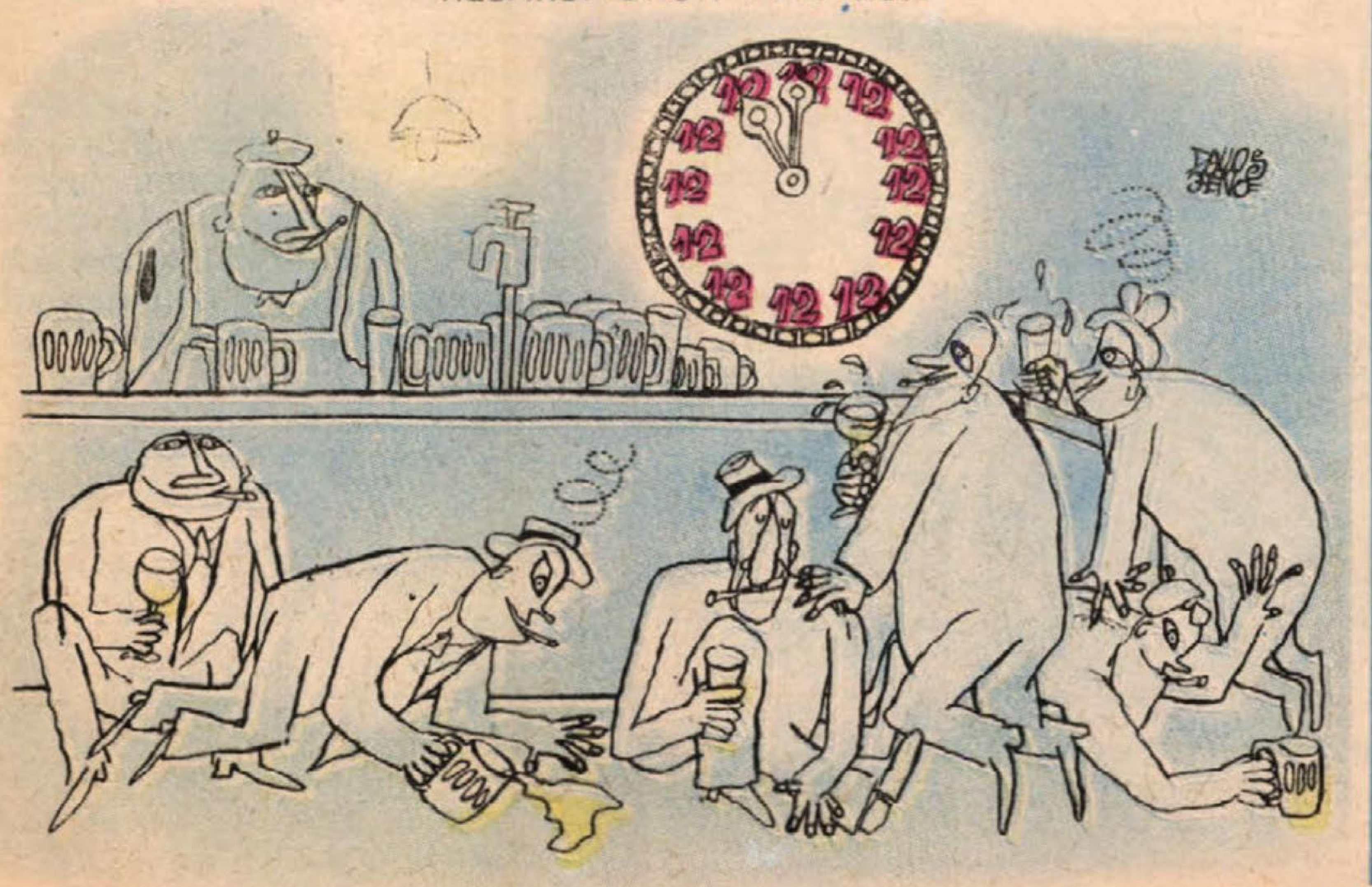
Újságosstand. No tessék! Ez itt egy újságosstand. Színültig tele tarka-barka sajtótermékekkel. De milyenekkel?! A „Bogarászok híradója", aztán a „Pestkörnyéki bogarászok híradója", aztán a „Magyarországi idegen anyanyelvű bogarászok híradója". No, szép kis újságosstand! Tovább!

Mulató. Leszállt az est, lássuk az éjszakai életet. Ez itt egy éjjeli mulató... óppardon... night club, mert most ezt így illik mondani. Különben mindegy, mit mondok, úgysem hallani, olyan ricsaj van, meg lehet süketülni. Ez valami beat-zene. Miért tűrik ezt a hangzavart? Mert ettől leszünk nyugatiasak! Sört kérek! Hogy nincs? Mi van? Whisky? Hozzon whiskyt! Fizetek! Nem igaz... ez rablás... Szégyen...

Neonok. Most megjátsszuk a kivilágított nagyvárost. Nevethetnékem van. Azt ott tegnap szerelték fel, az állt rajta, hogy STANICLI-CSÜCSKÖSÍTŐK. Most ez maradt belőle: TAN CSÜCS SÍTŐK. Eh...

TIZENKETTŐKOR INNI KELL

Vendégem érkezett Amerikából, igen gazdag és igen dölyfös. Meg kell mutatnom neki a várost. Szerencsére éppen a múlt héten jártam végig a nevezetességeket, csak meg kell ismételnem a sétát.

Utcák. Hát, igen kinőttük városunkat. Mindent átépítünk, szebbé teszünk, felbontunk, feltúrunk, felfúrunk. Vadonatúj, príma gázcsövek, vízcsövek, szennycsövek, kábelek. Rá se fog ismerni, olyan gyönyörű lesz. Urbanizáció, világvárosiasodás, korszerű városkép.

Forgalom. Ugye, mennyi autónk van? Nem kell szégyenkeznünk. Maholnap nem lehet parkolni, de ez így van rendjén. Azt mutatja, hogy az életszínvonal... Látja, az ott egy emeletes garázs lesz, abszolút modern, fotocellás, szuper...

Divat. Hát igen, a budapesti nők, ugyebár, utolérhetetlenek. Bámulatos érzékük van a divathoz. Öröm nézni, milyen gyorsan átvették a maxit meg a fűzőscipőt meg a többit. Ez kérem, Közép-Európa Párizsa. Nem, Párizs Nyugat-Európa Budapestje.

Üzletben. Óriási a forgalom, ugye? Az emberek tele vannak optimizmussal, vitalitással és pénzzel. A vásárlókedv és az üzleti prosperitás lenyűgöző. Az eladók? No igen, nyugodtak, higgadtak, nem féltik a kenyerüket, van elég munkaalkalom, nincs kizsákmányolás.

Újságosstand. Lám, milyen színpompás! Egy-kettő-háromnégy... az annyimint 127 féle újság. Hogy nem érti a címüket?... Az a „Bogarászok stb." az egy színes, képes magazin. A másik az a konkurrens lap, más szemszögből világítja meg a dolgokat. Az emberek szeretnek tájékozódni. Maguknál New Yorkban csak két napilap volt, abból is az egyik megszűnt. Hát ez a különbség!

Mulató. No, mit szól ehhez a remek, modern zenéhez. Van ám nálunk beat is. És erre mondják, hogy kelet! Whisky? Hát persze! Mit képzel maga, hol van maga, Mucsán? Fizetek?! Nem, a számlát nem adom, az az én dolgom... ugyan már... bagatell!

Neonok. Egyre több, ni, milyen szépen világítanak. Ugye, nem hitte volna, hogy ennyi van? Látja, a múlt héten csak egy volt azon a háztetőn, most három is van. Hirdet a STAN cég, hirdet a CSÜCS cég és hirdet a SÍTŐK cég. 300 százalékkal nőtt egy hét alatt a neonállomány. És így van ez mindennel.

*

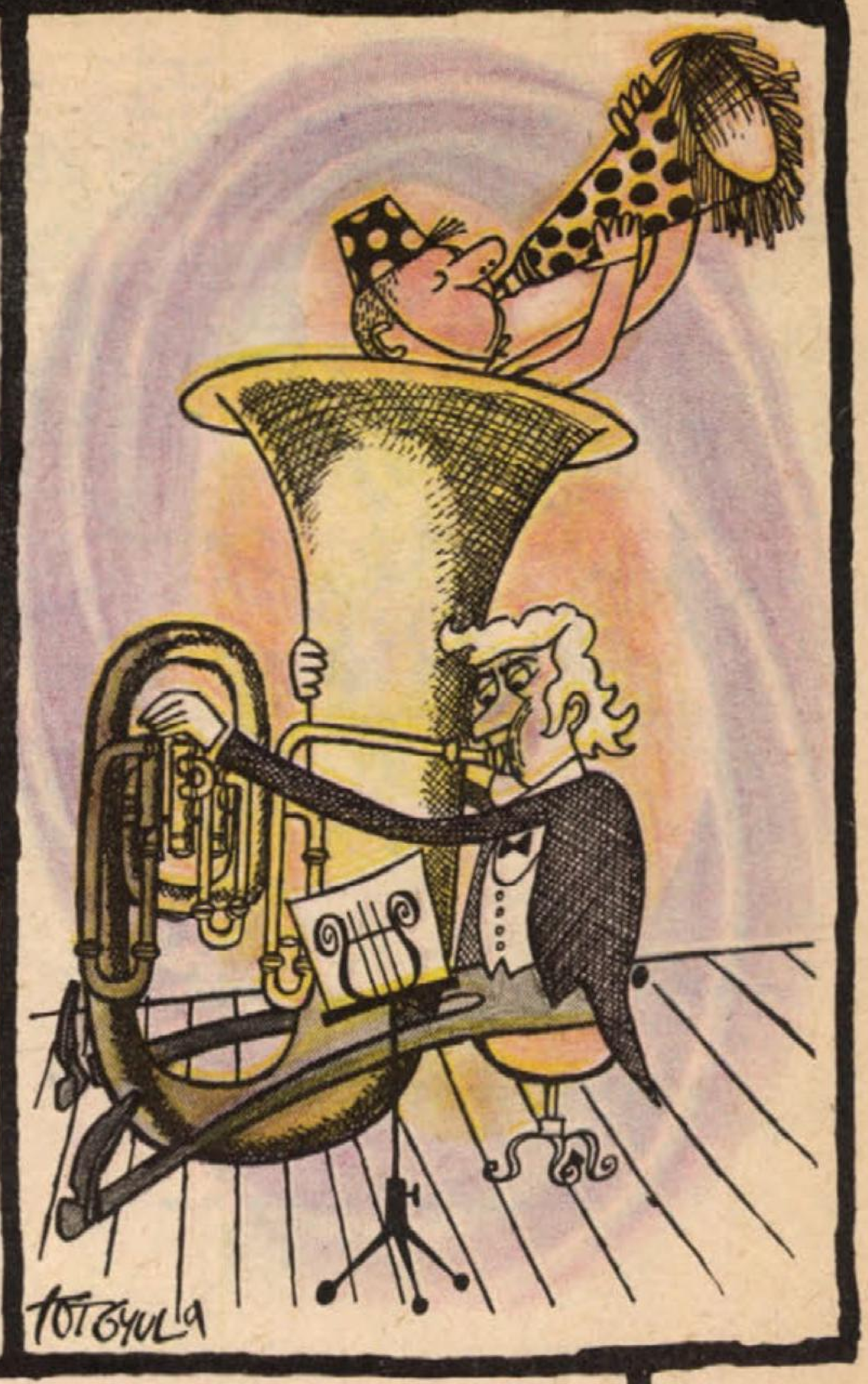
Kíváncsi vagyok, mit mesél majd odahaza. Mert ezek mind megjátsszák a világfit, nem átallják fitymálni szép fővárosunkat.

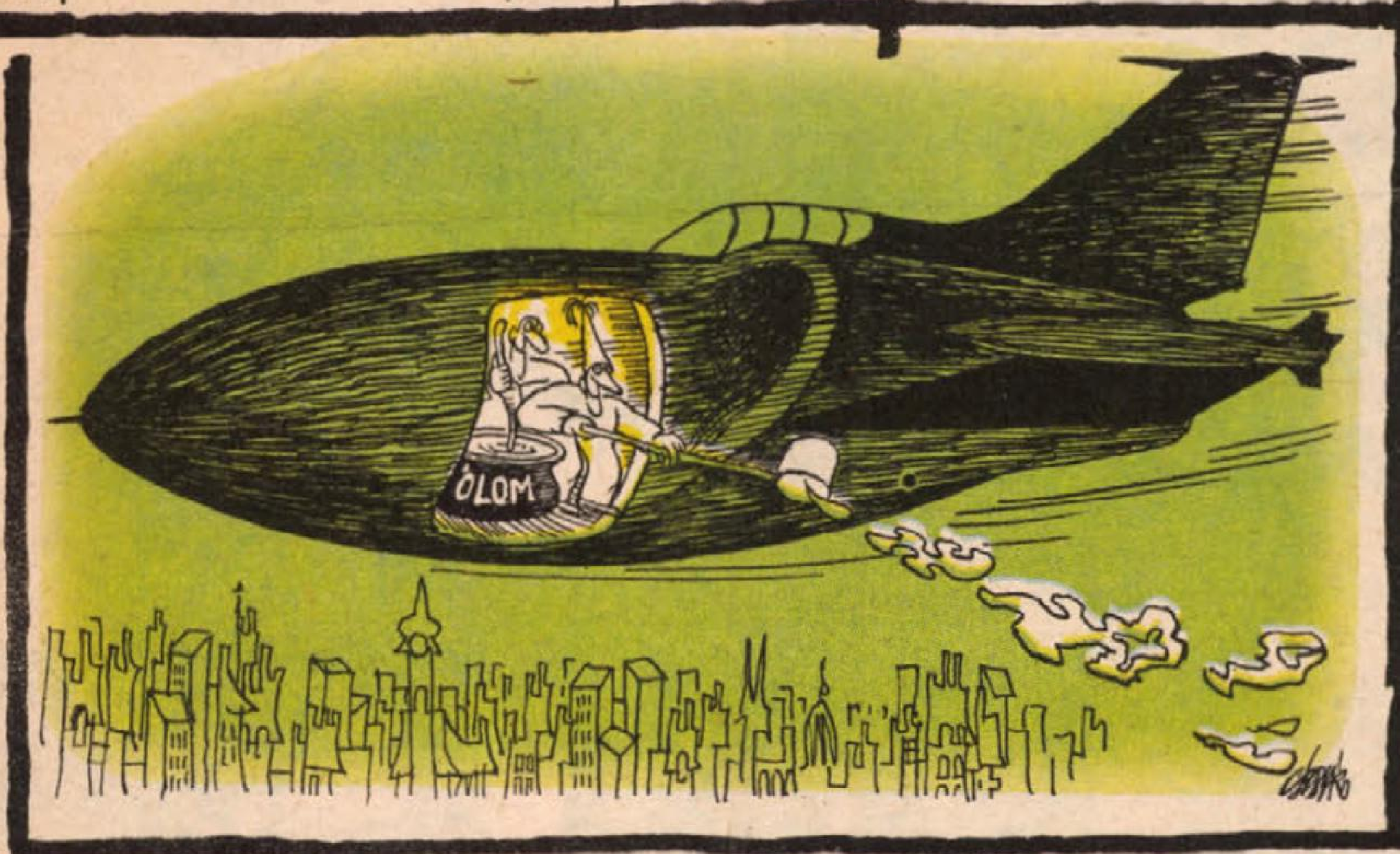
Novobáczky Sándor

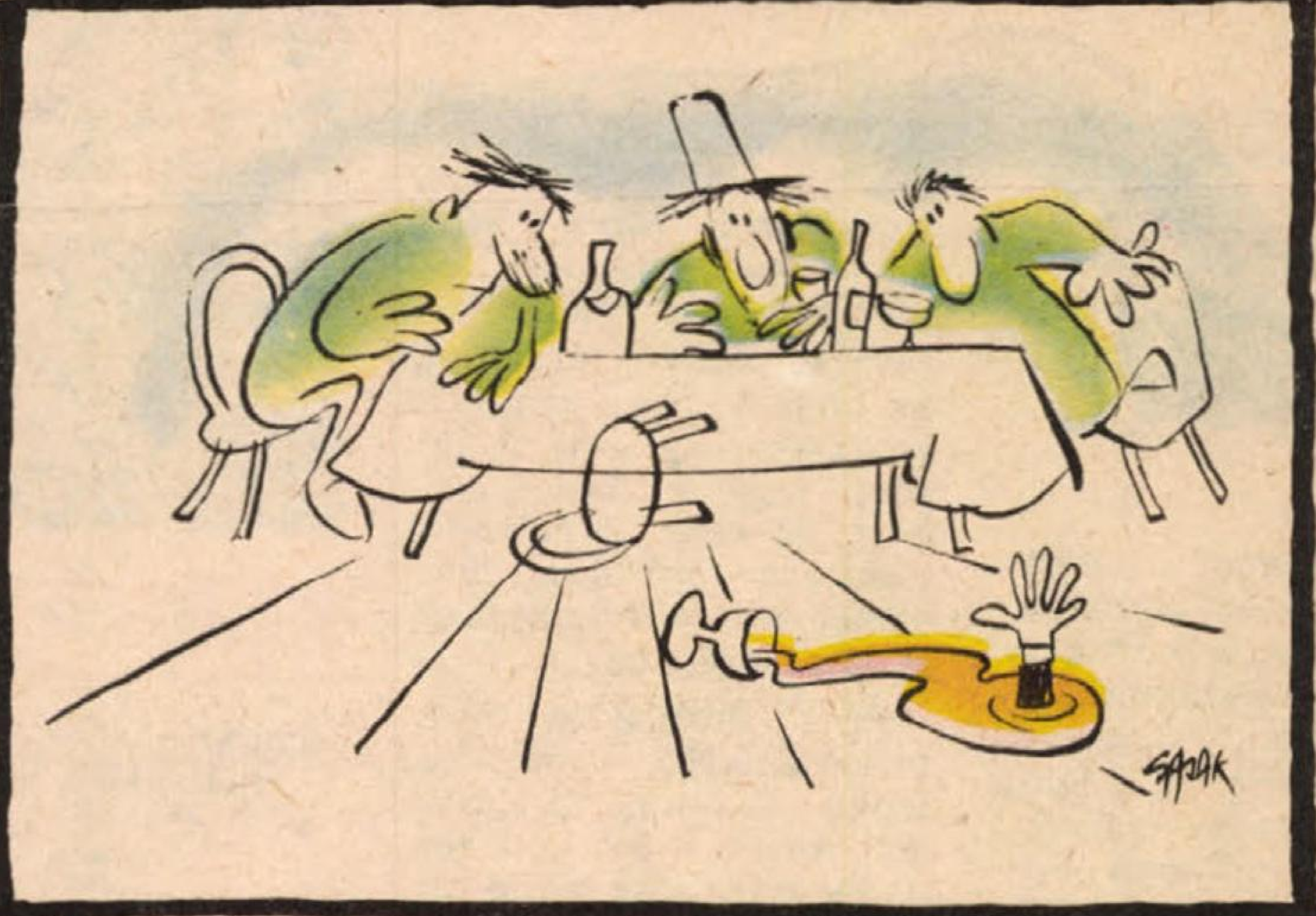

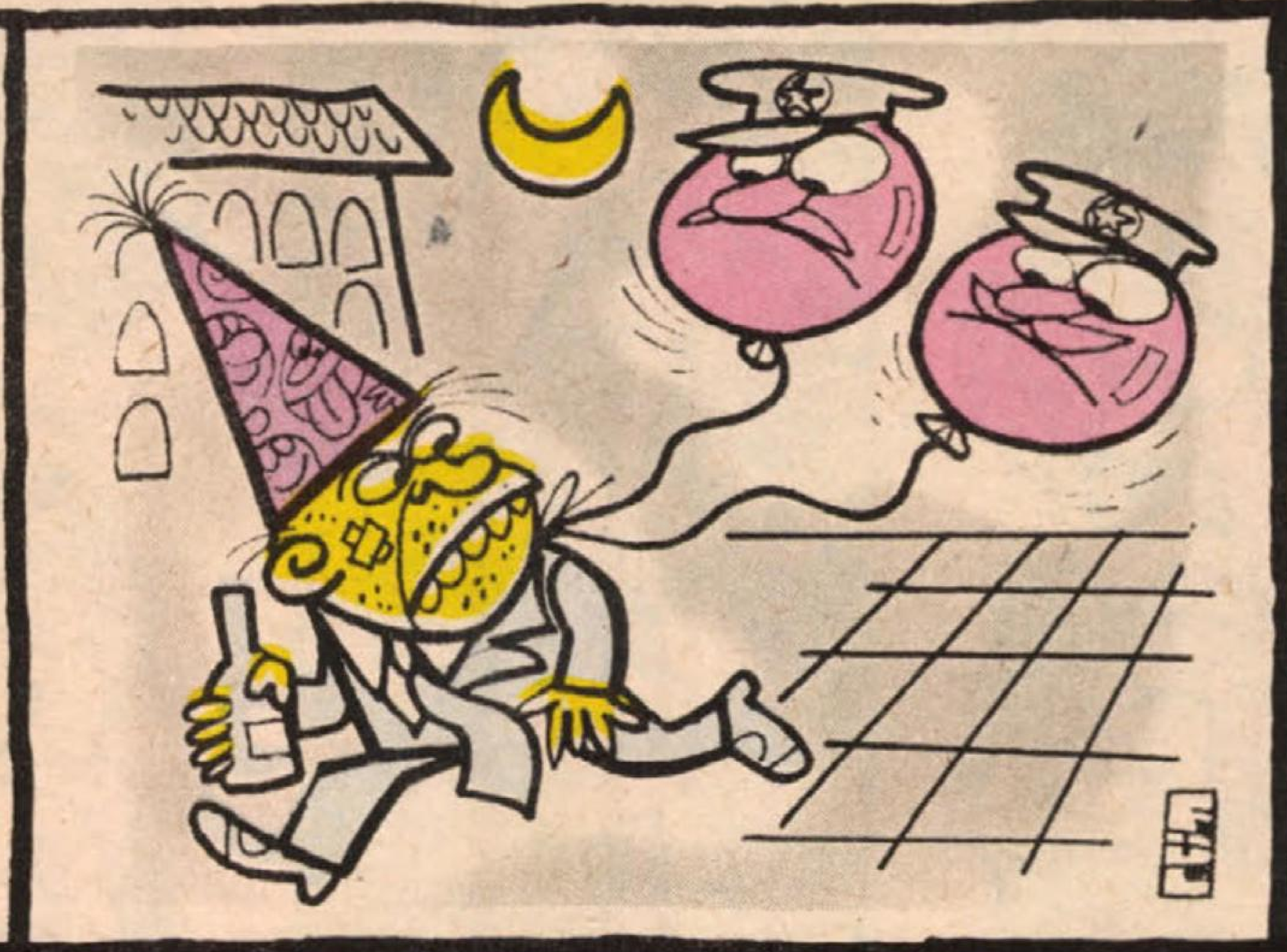
HECC

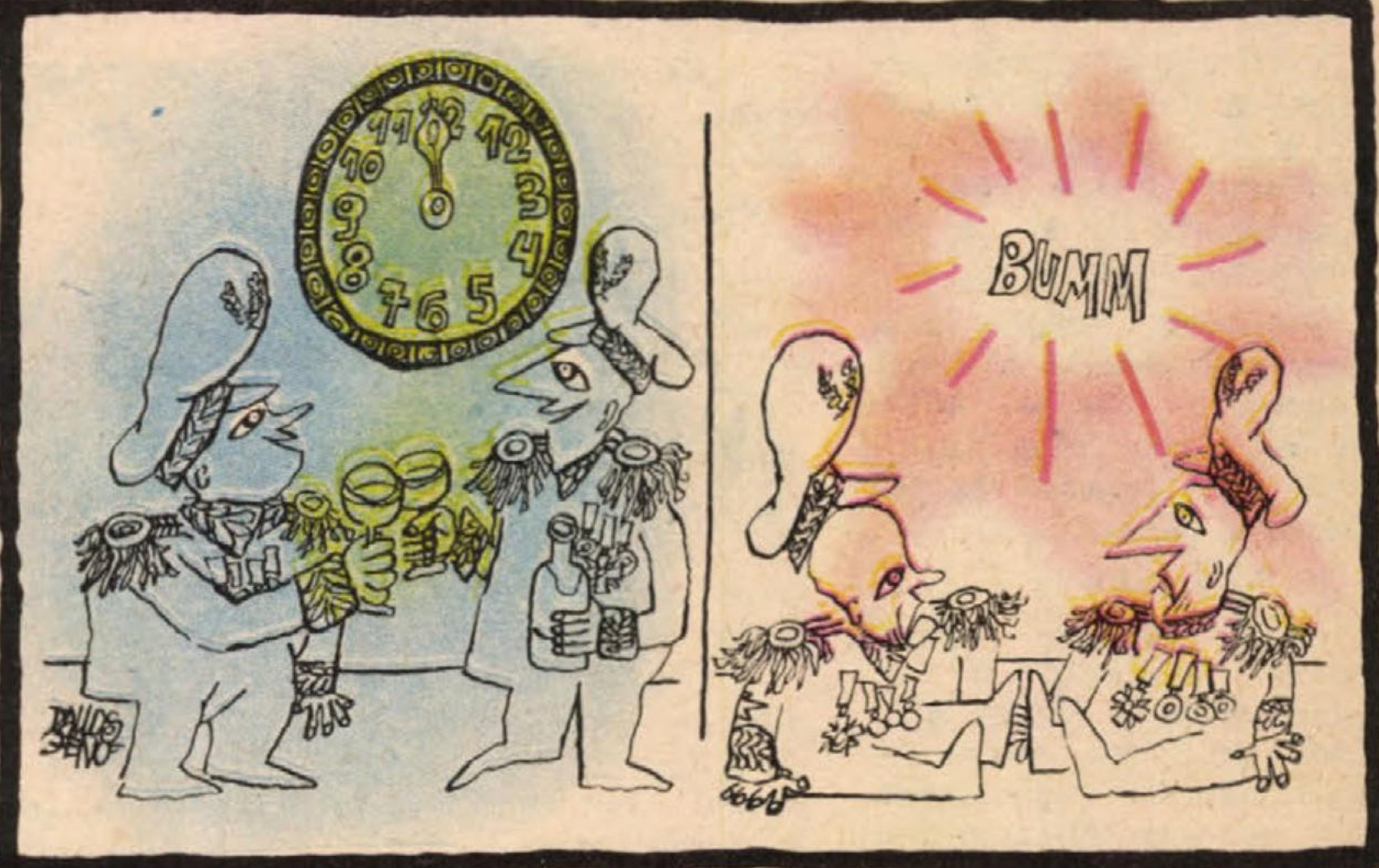

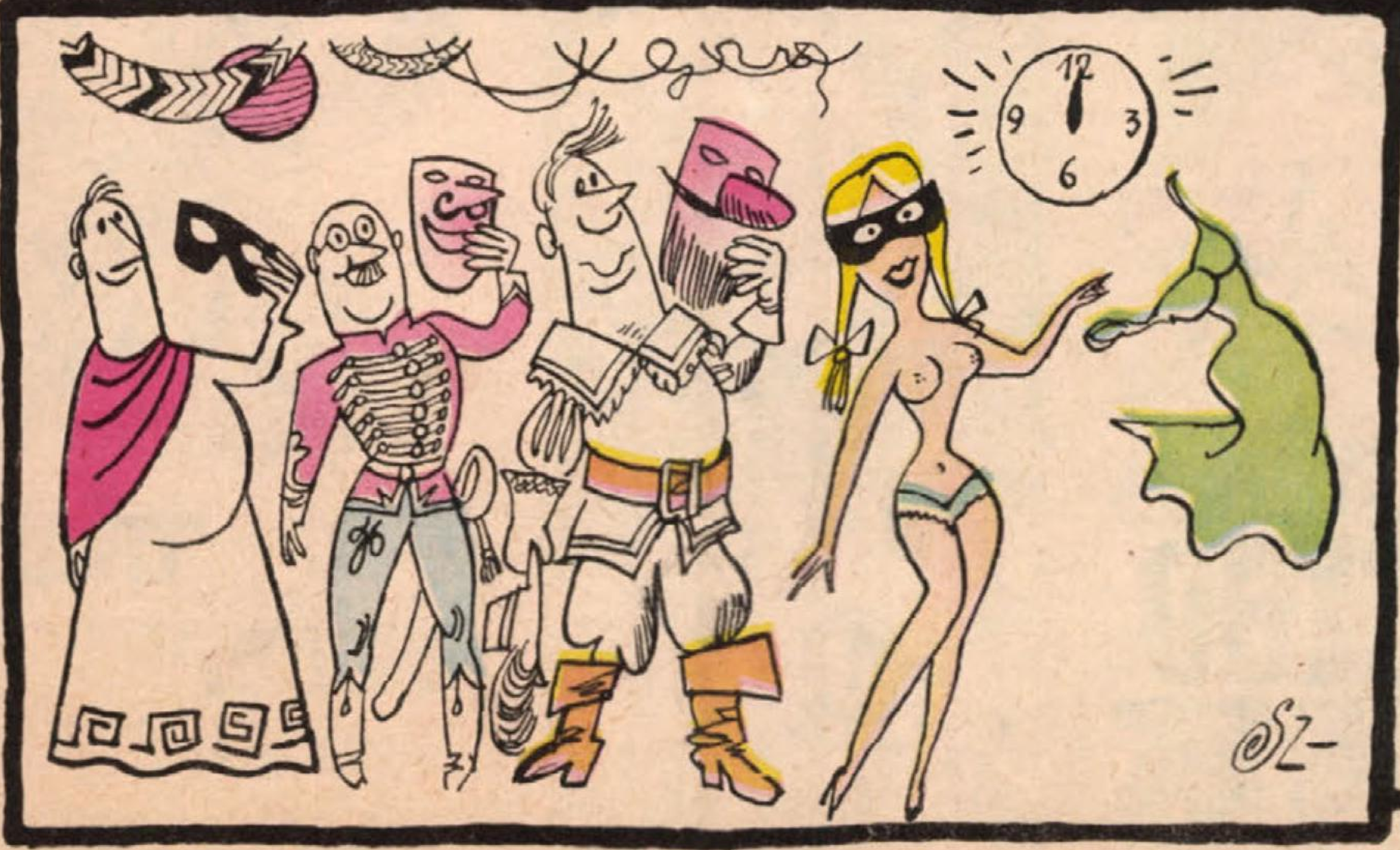

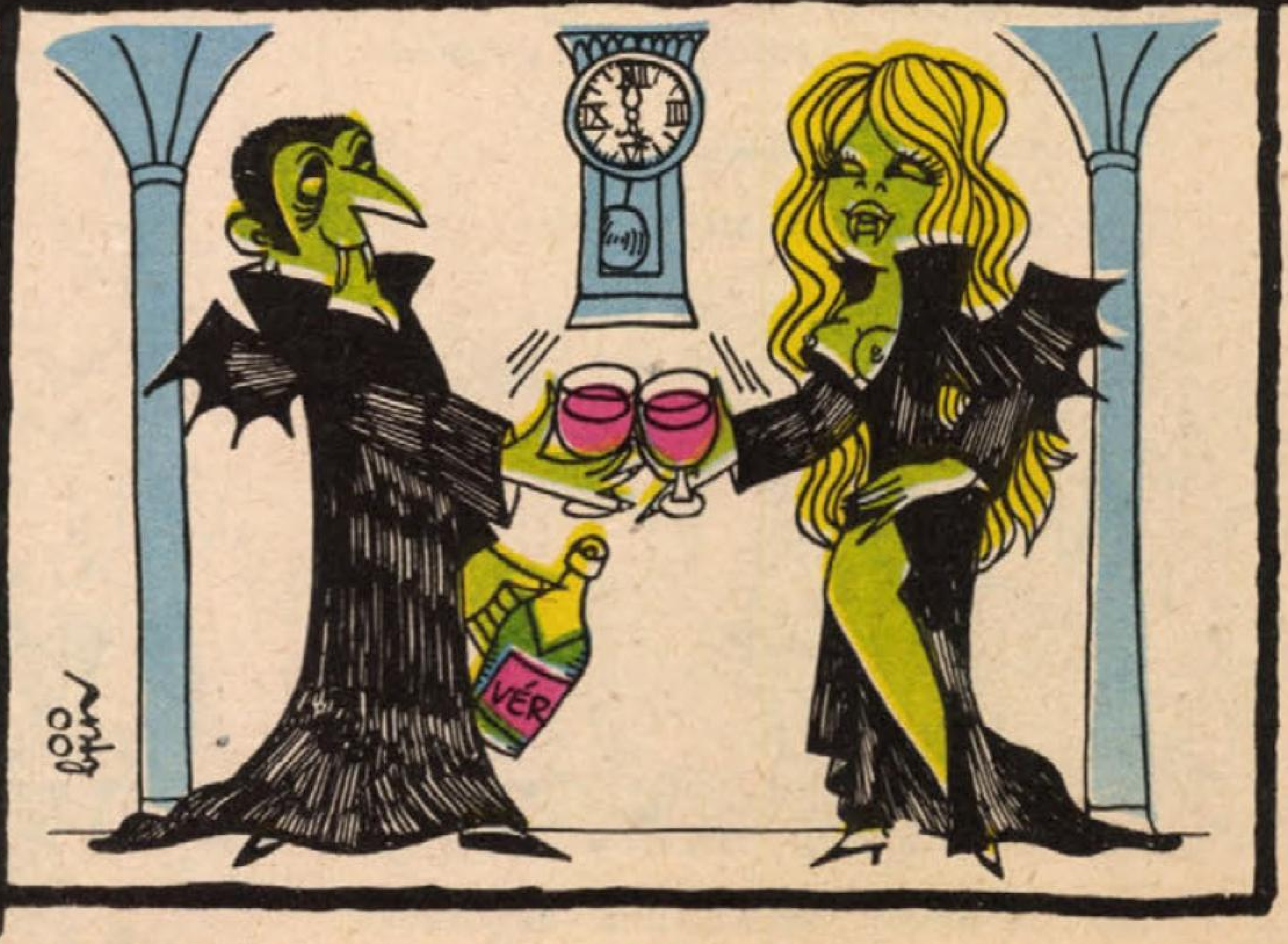

HEGEDŰS, VÁRNAI, TÓT, CSÁSZÁR, SAJDIK, FÜLÖP, DALLOS, SZŰR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI

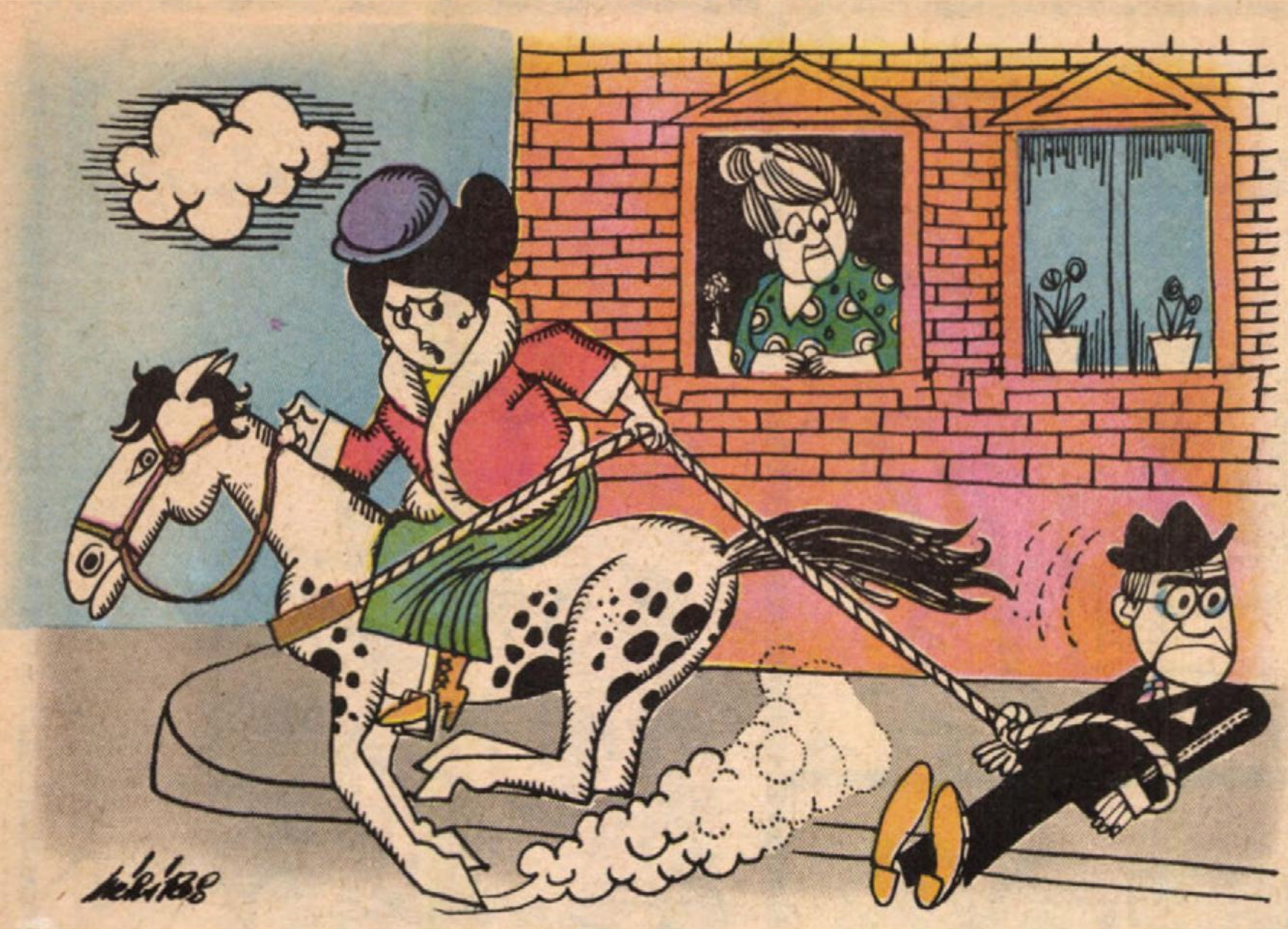

LÁTOGATÓBAN

– Az ég szerelmére, Jenő! Legalább mosolyognál egy kicsit a mamára!

AZ ÍRÓ ÚJ ÉLETET KEZD

– Ezentúl csak klasszikusokat fogok írni . . .

a világ anekdota kincséből

Émile *Faguet*, francia író, irodalomtörténész, kritikus, a Sorbonne tanára, az Akadémia tagja — egyszer Párizsban délfelé betért ebédelni egy kis szajna-parti bisztróba, ahol vidáman zsibongott a vendégsereg.

— *Hallja-e, garçon* — mondta Faguet professzor az ifjú kiszolgálónak —, *de nagy lárma van itt maguknál. Ki ez a sok nagyhangú ember?*

— *Derék fickók ezek, uram* — felelte a fiatal pincér. — *Szajnai hajófestők, igaz, hogy szájasak, de igényesek és főképpen válogatósak.*

— *Ugyan már . . .*

— *De bizony, uram, nekem elhiheti. Itt van például ez a finom kotlett, amit az imént el méltóztatott fogyasztani. Ezt, mielőtt felszolgáltam önnek, már három hajófestő is visszaküldte.*

A piemonti születésű, XVIII. századbeli francia író, a szellemességéről, iróniájáról híres *Rivarol*, belekeveredett ismerőseinek valamilyen perébe. Mikor megkapta az idézést, hogy tanúként jelenjék meg a tárgyaláson, nagyon bosszankodott, és csak viszolyogva indult a bíróságra, hogy eleget tegyen állampolgári kötelességének.

A tárgyalóteremben méltóságteljes tartással lépett a tanúk korlátjához, kezét a bibliára tette és elmondta az esküszöveget:

— *Esküszöm, hogy az igazat, csak a tiszta igazságot fogom vallani.*

Ezek után a bíró fel-

tette Rivarolnak a kérdést:

— *Mondja el, kérem, mit tud az ügyről?*

— *Semmit. Egyáltalán semmit sem tudok* — felelte szerényen Rivarol.

Békés István gyűjtése

AZ ÁLLATOK VÉDELMÉBEN

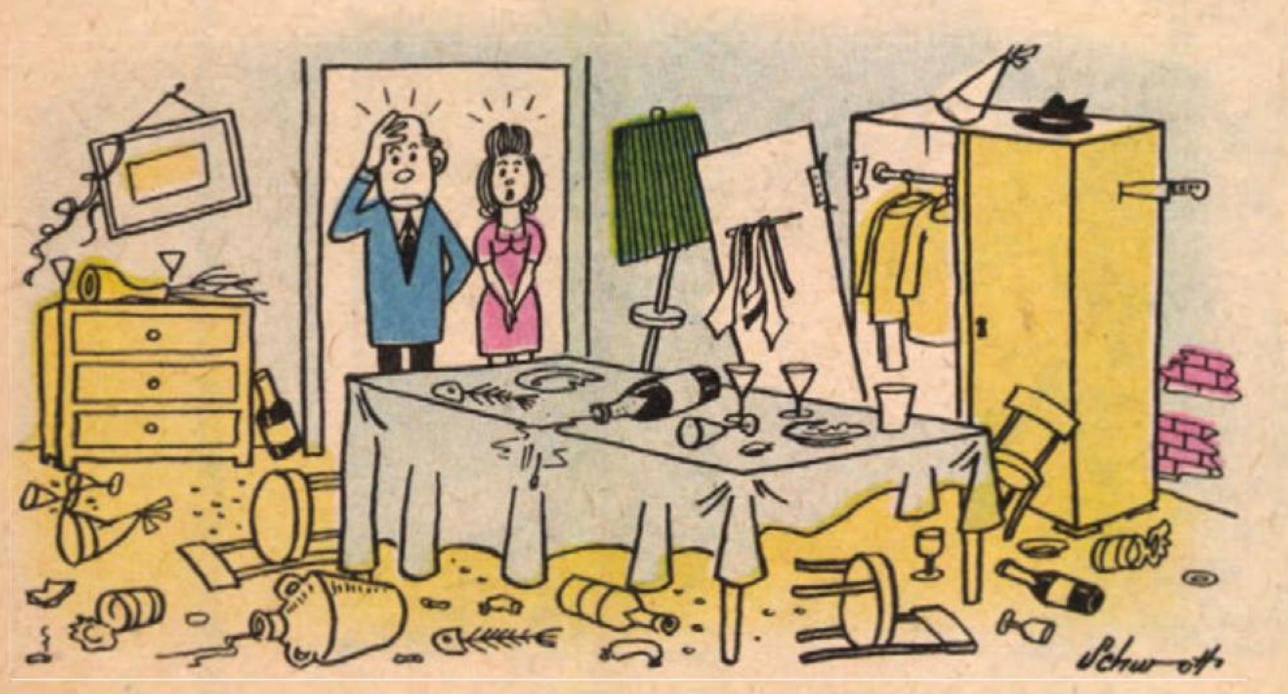
Elizabeth Taylor, a világhírű filmszínésznő, akit férje, Richard Burton időnként egy-egy milliós ékszerrel lep meg, ünnepélyesen megfogadta, hogy soha többé nem visel állatbőrből készült bundát, s kéri nőtársait, hogy kövessék példáját az állatok védelmében.

Nem kell attól félnie, hogy nem akad követője. Szerte a világon rengeteg nő tartózkodik például a nercbunda viselésétől, minden külön fogadalom nélkül.

ELTARTÁSI SZERZŐDÉS

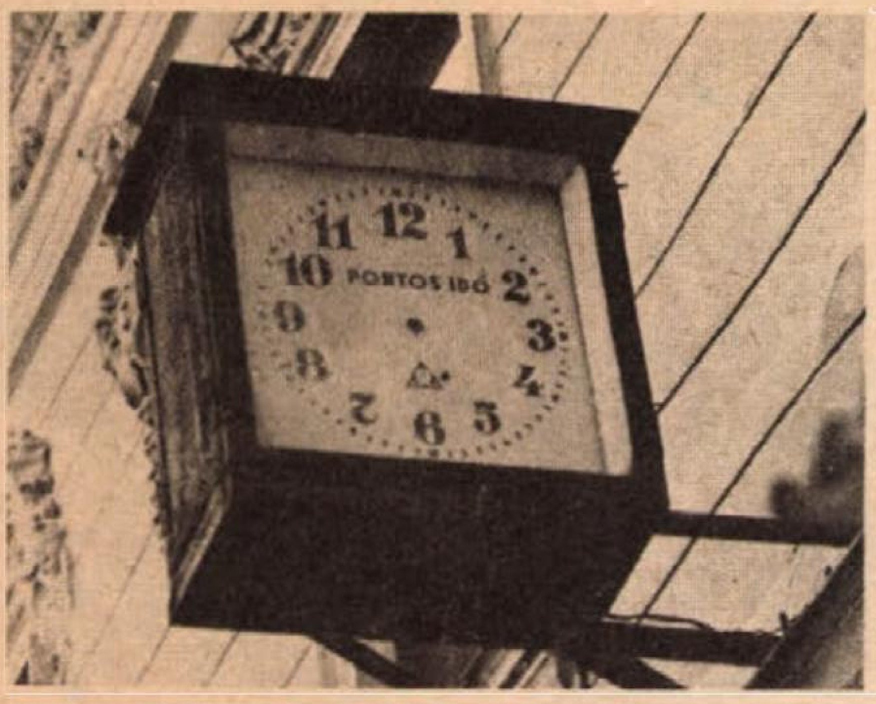
SZILVESZTERI PIKNIK UTÁN

– Emlékszel, fiacskám, amikor negyvenötben feljöttünk a pincéből!

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Hány óra van?
(Békéscsabán fényképezte: Szűts Zoltán, Újkígyós)

A gépesítés teteje!
(Bánréti Zoltan felv.)

A nem kívánt rész törlendő?
(Beküldte: Róna Viktória. Debrecen)

Szemtől szembe

Magyarul beszélő, színes olasz—francia film.

Színes magyar film.

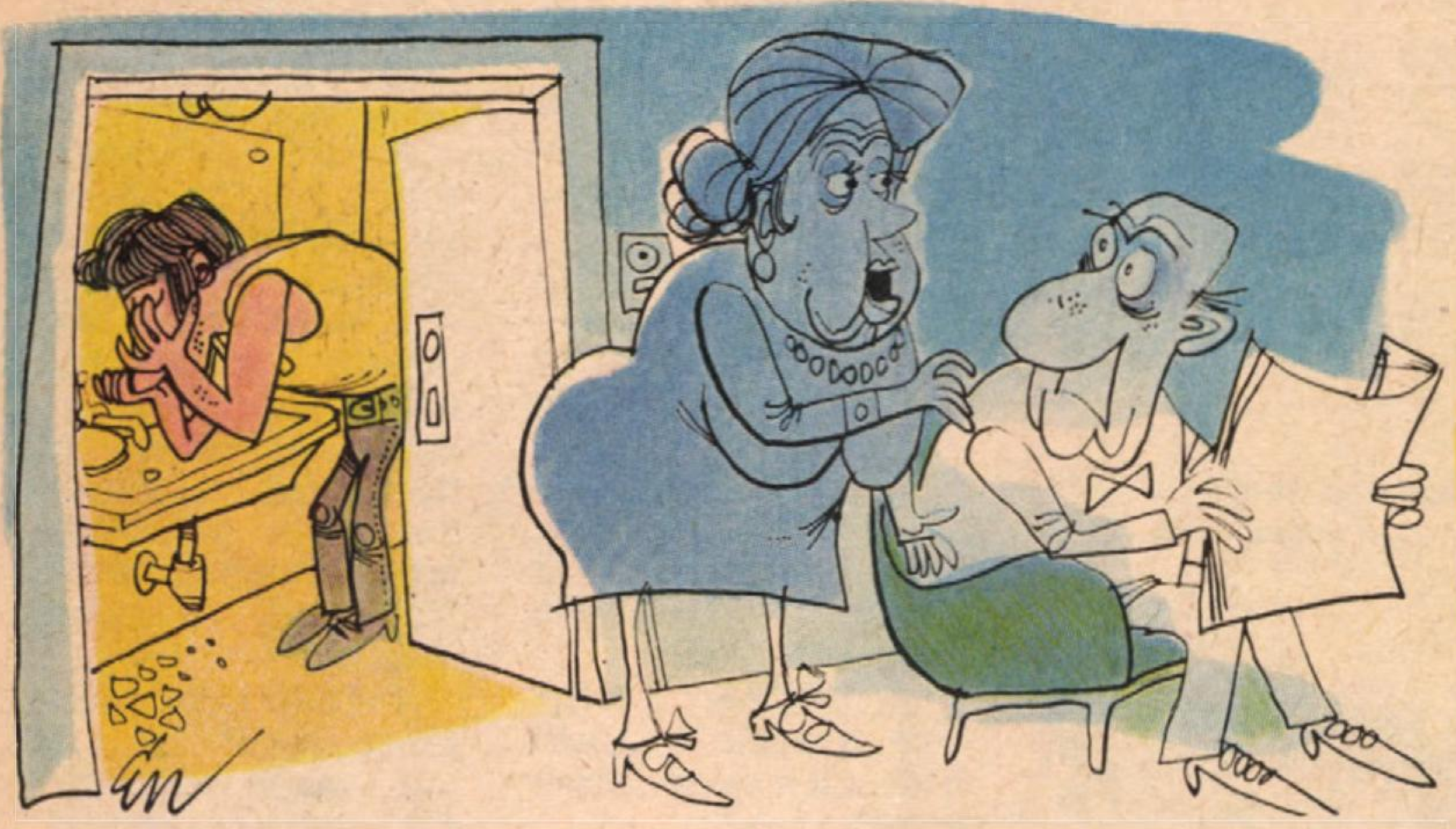
Melyiket szeressem?
(Szigetmonostoron fényképezte: Posvári Sándor, Budapest)

A divatos hölgy és férfi estélyi ruhája — 1970-ben. A londoni divatfőiskolán tervezték a különös ruhákat, amelyek szakértők körében valóságos forradalmat okoztak. A női ruhát még elfogadták, de a férfiruha ellen óriási felzúdulás támadt. A jövő divatjának tervezői arra törekedtek, hogy kiszabadítsák a férfiakat a mai kényelmetlen öltözetek börtönéből.

Egy 1920-as újságbol ollóztam ki ezt a képet. Nem is tévedtek túl sokat a divatjósok!

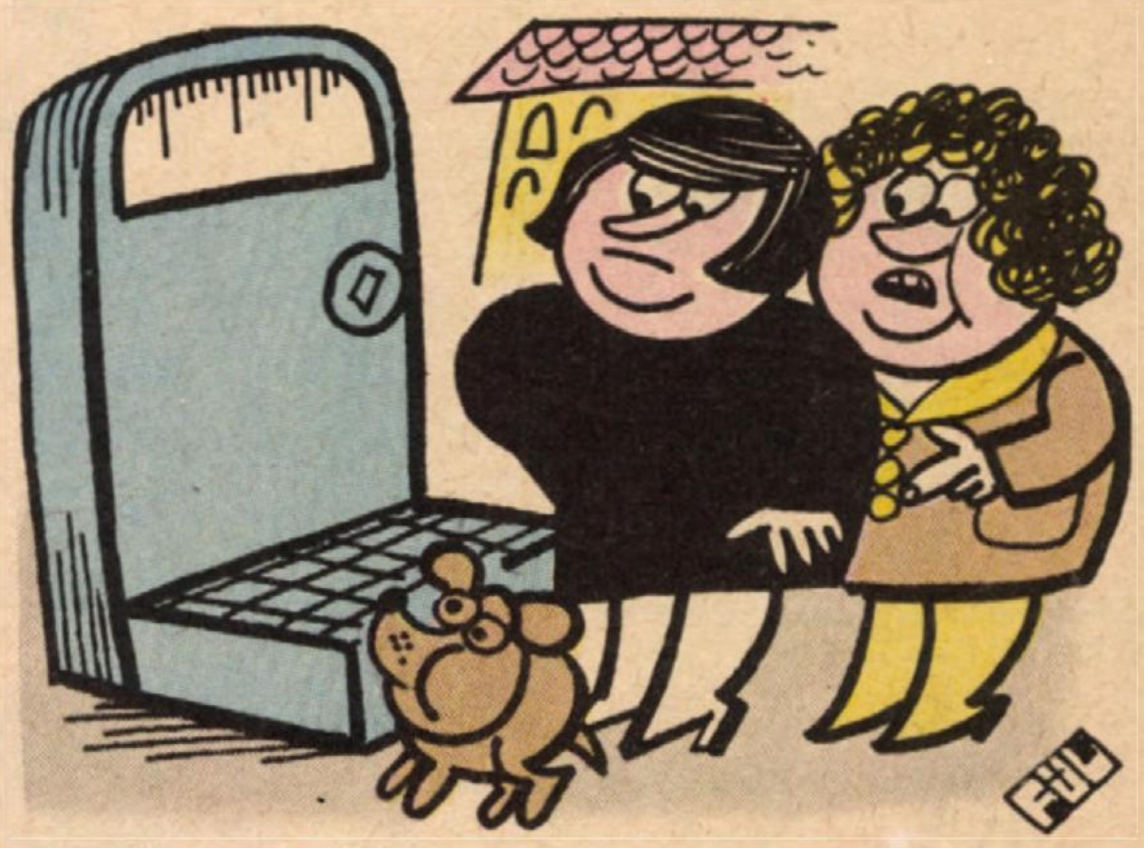
(Ferenczi Lajos, Mohács)

CSAL-HATATLAN JEL

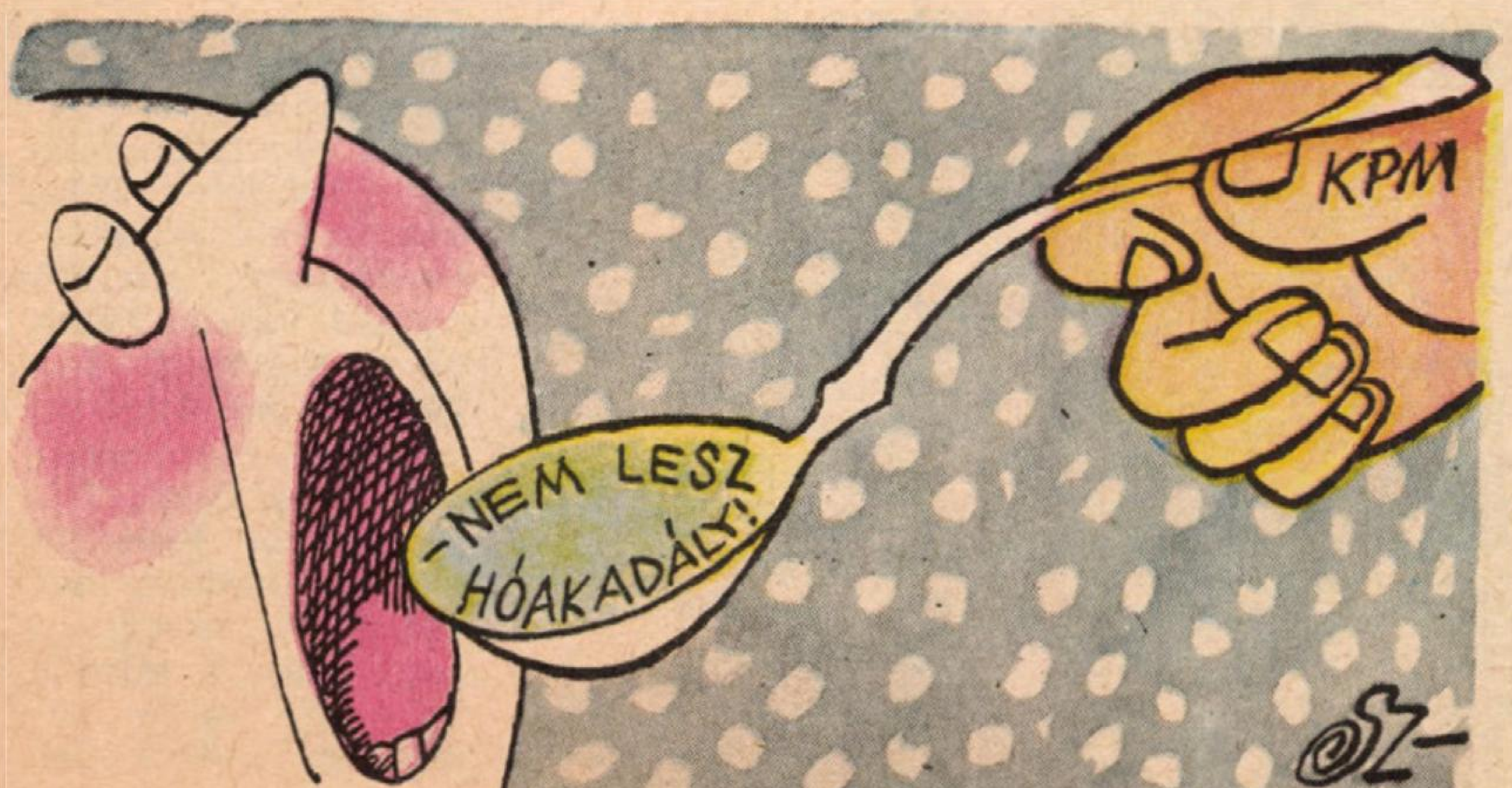
– Úgy látszik, felnőtt már a gyerek. Időnként mosakszik…

ÜNNEP UTÁN

– Sajnos, elfelejtettem megnézni magam ünnepek előtt, és most már nem merem…

NYUGTATÓ

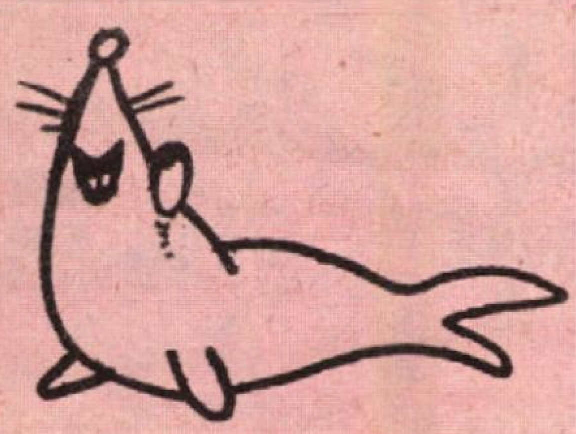
– Vegye be szépen, tavaly is bevette…

A BOHÓC

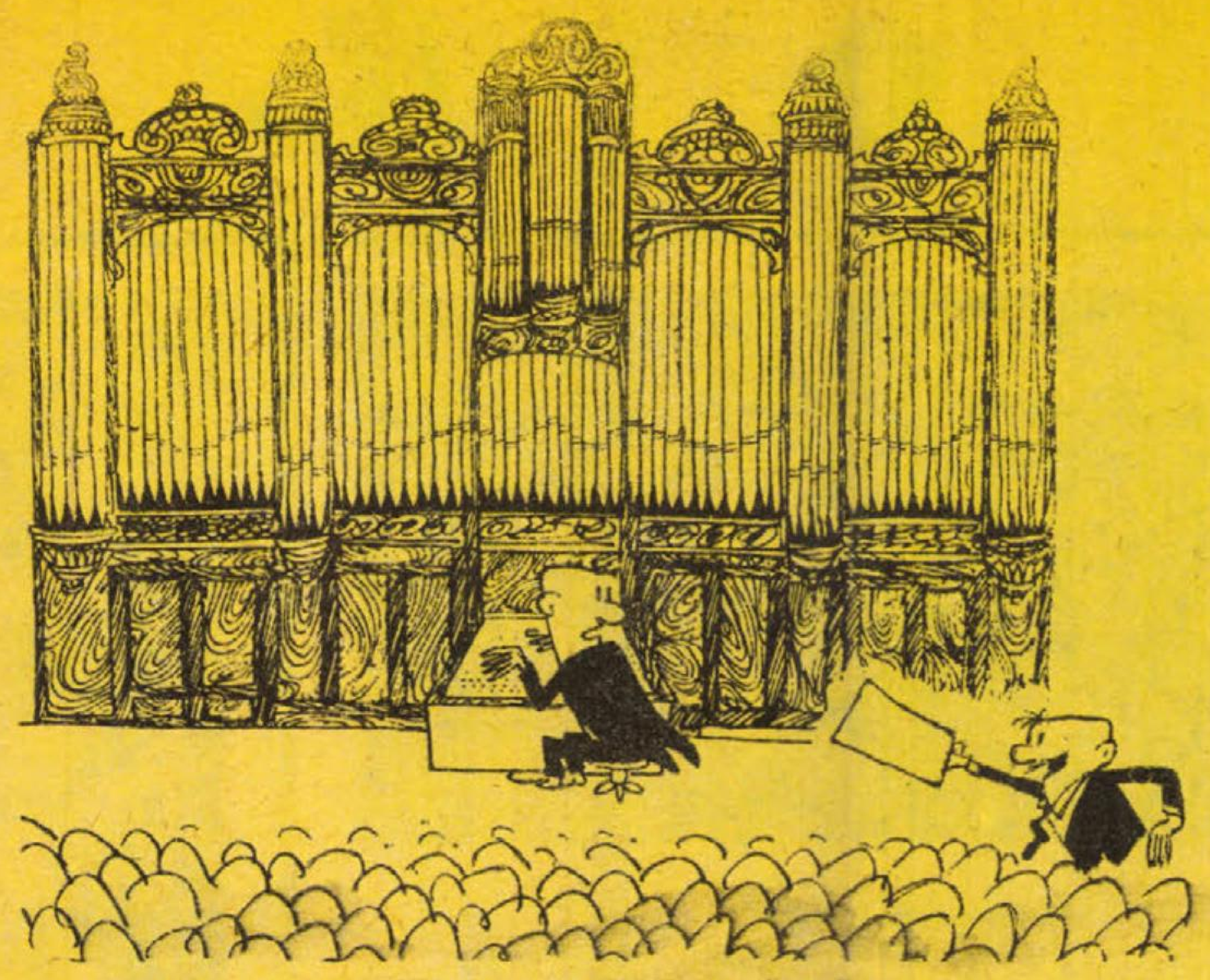

– Mert mindig csak hulyéskedésen jár az eszed!

import humor

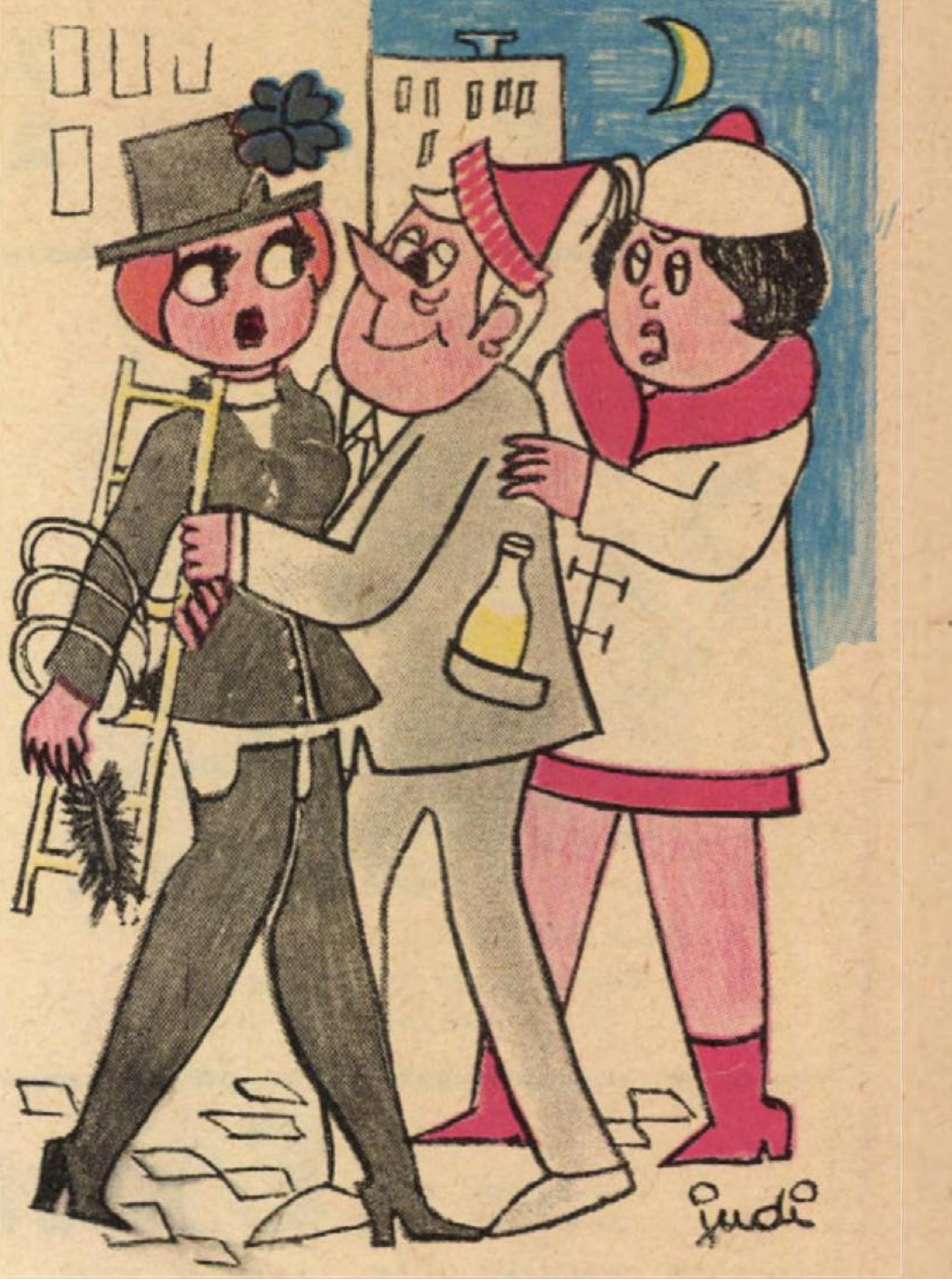
ORGONAKON...

– Most azt játsszad, hogy virágzik a rózsa!...

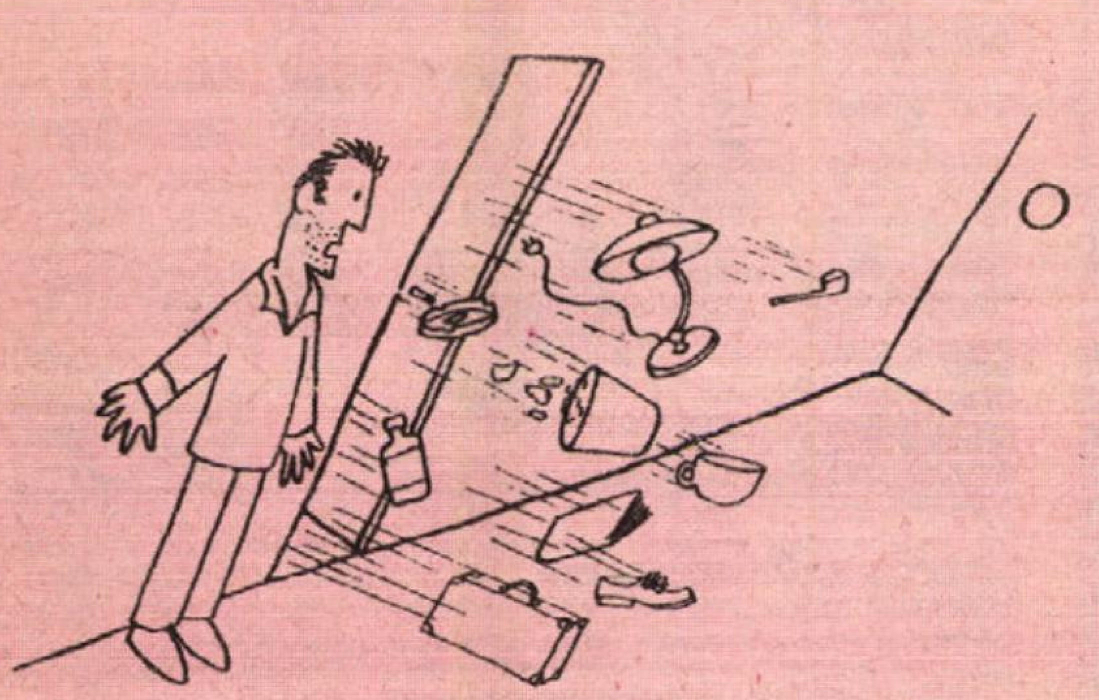
(„Krokodil", Moszkva)

MOHÓ FÉRFI

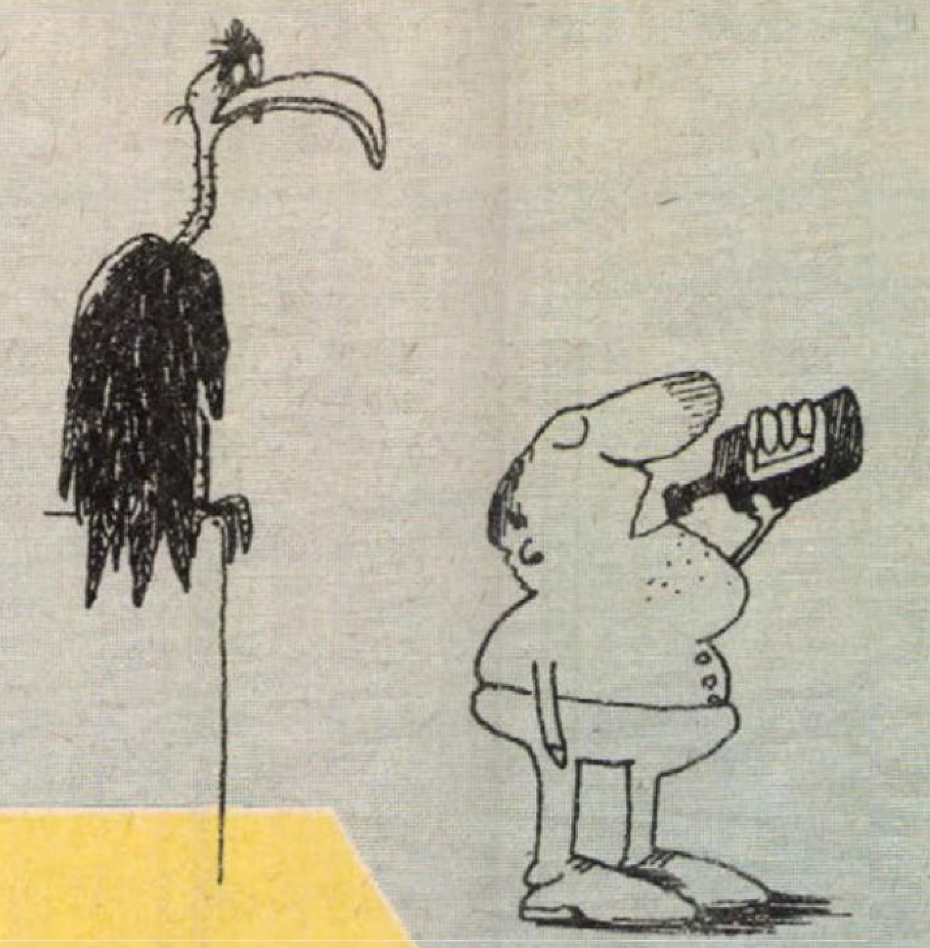

– Fiam, elég, ha csak megérinted, úgy is szerencsét hoz.

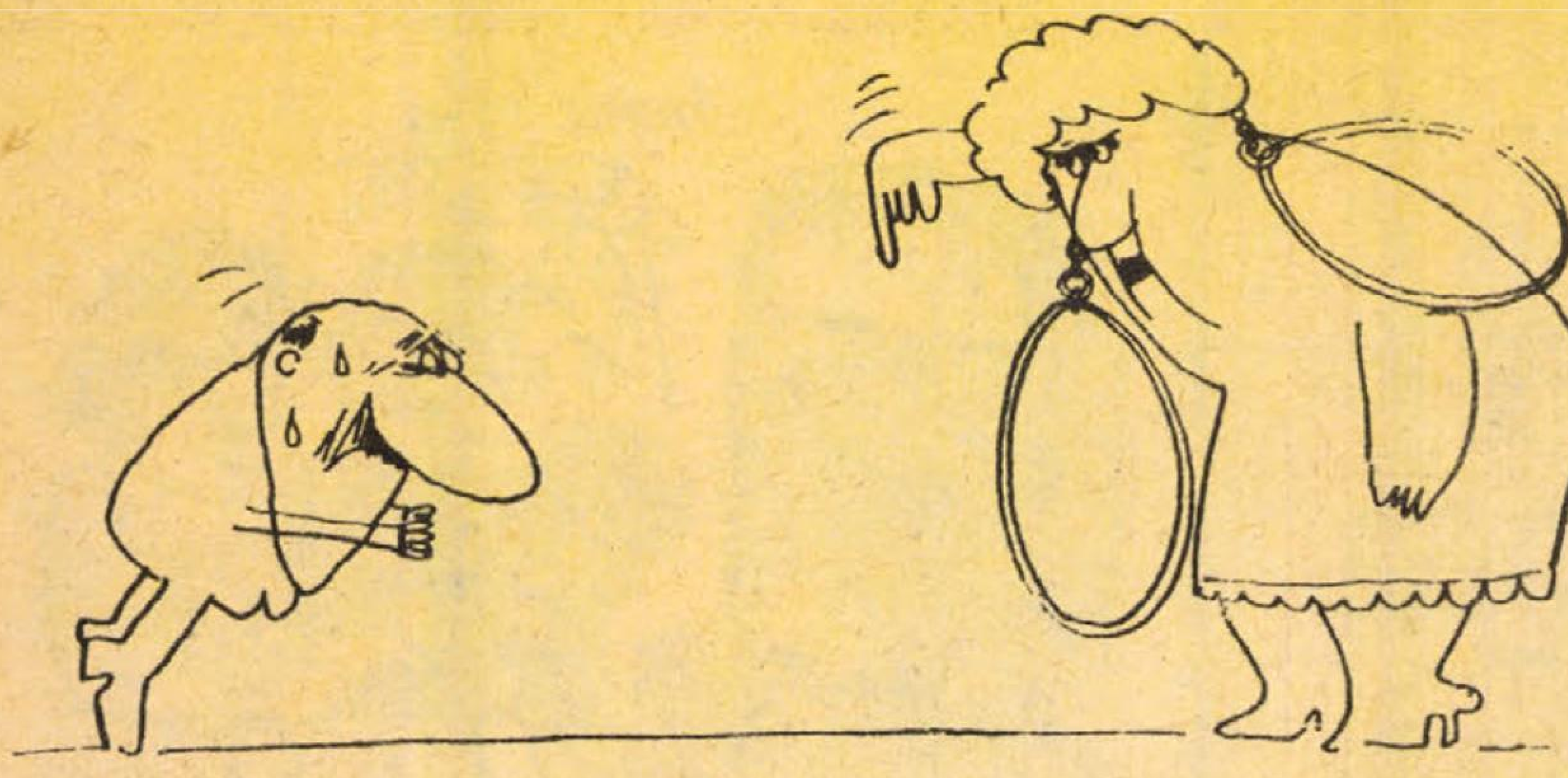
VIHAROS TENGERI ÚT

TÜRELMES MADÁR

IDOMÍTÁS

(Rajzok a havannai „Palante"-ból)

ÜNNEPI NAGYTAKARÍTÁS

– Sehol sem találom a kis tranzisztoros rádiómat...

(„Femmes D'Aujourd'Hui", Brüsszel)

AZ INDIÁNOK FÖLDJÉN

– Máris hívom a szervizt...

(„Ici Paris")

Ludas Matyi színpada

EGY NŐ MEG EGY FÉRFI

A NŐ (csinos fiatalasszony, bronzvörös haját tupírozza, majd parfőmöt hint szét a szobában).

A FÉRFI (negyvenes férfi, be): Bözsi, egyetlenem!

A NŐ (idegesen): Már mondtam, hogy ne használja ezeket a kifejezéseket. Még meghallhatják. És csak nekem lesz kellemetlenségem belőle.

A FÉRFI: Kegyetlen! Mióta futok maga után! Hát tényleg semmit sem jelentek magának?

A NŐ: Téved, Béla. Ha távol van, még örülni is tudok önnek. Elégedjen meg ennyivel.

A FÉRFI: Négy éve a férje vagyok! Hát soha nem leszek ennél több?

A NŐ: Nem, nem és nem. Miért áltassam magát? Én tisztességes nő vagyok. Nekem udvarlóm van. Imre nagyon féltékeny.

A FÉRFI: Csak egyetlen csókot. Soha senki nem tudja meg.

A NŐ: Arra nem gondol, kedves Béla, hogy önmagam előtt veszteném el a becsületemet?

A FÉRFI: Ez igaz. De mit csináljak? Ha pont a saját feleségemet szeretem.

A NŐ: Ez az ön baja. Higgye el, mindenkinek megvan a maga keresztje.

A FÉRFI (meghatottan): Köszönöm, hogy együttérez velem.

A NŐ (kedvesen): Nézze, azért az élet szép. Minden nap kínál valami örömöt. Ajánlom, igyon egy liter szamorodnit. Akkor semmi sem fog annyira fájni.

A FÉRFI (könnyesen): Milyen szép lelke van, Bözsi!

A NŐ (ábrándosan): Ezt örököltem jó szüleimtől, semmi mást. De most menjen, mert Imre bármelyik pillanatban itt lehet. Nem tudom, mit szólna, ha itt találná magát. Soha nem bocsátaná meg, hogy a saját férjemmel csalom meg.

A FÉRFI (lehajtott fővel indul az ajtó felé, majd visszafordul, szenvedélyesen): Nem bírom ki maga nélkül! Azt akarom, hogy hozzám tartozzon! Váljunk el!

A NŐ (jóindulattal): És ez megoldás lesz?

A FÉRFI: Igen! Menjél férjhez Imréhez, én akarok az udvarlód lenni! Nem akarok többé mellékutcákon osonni hozzád, hanem emelt fővel szeretnék kopogtatni az ajtódon!

A NŐ (határozottan): Sajnálom, Béla, amikor feleségül mentem hozzád, már akkor megmondtam, hogy csupán mint a férjemet tudlak elképzelni. A férfit nekem Imre jelenti...

Galambos Szilveszter

PECHES ŰRHAJÓS

– Rémes! Ezek ide is utánam jöttek!

RÉBUSZ

155. rejtvényünk megfejtése:

h c z=j

Hastánc

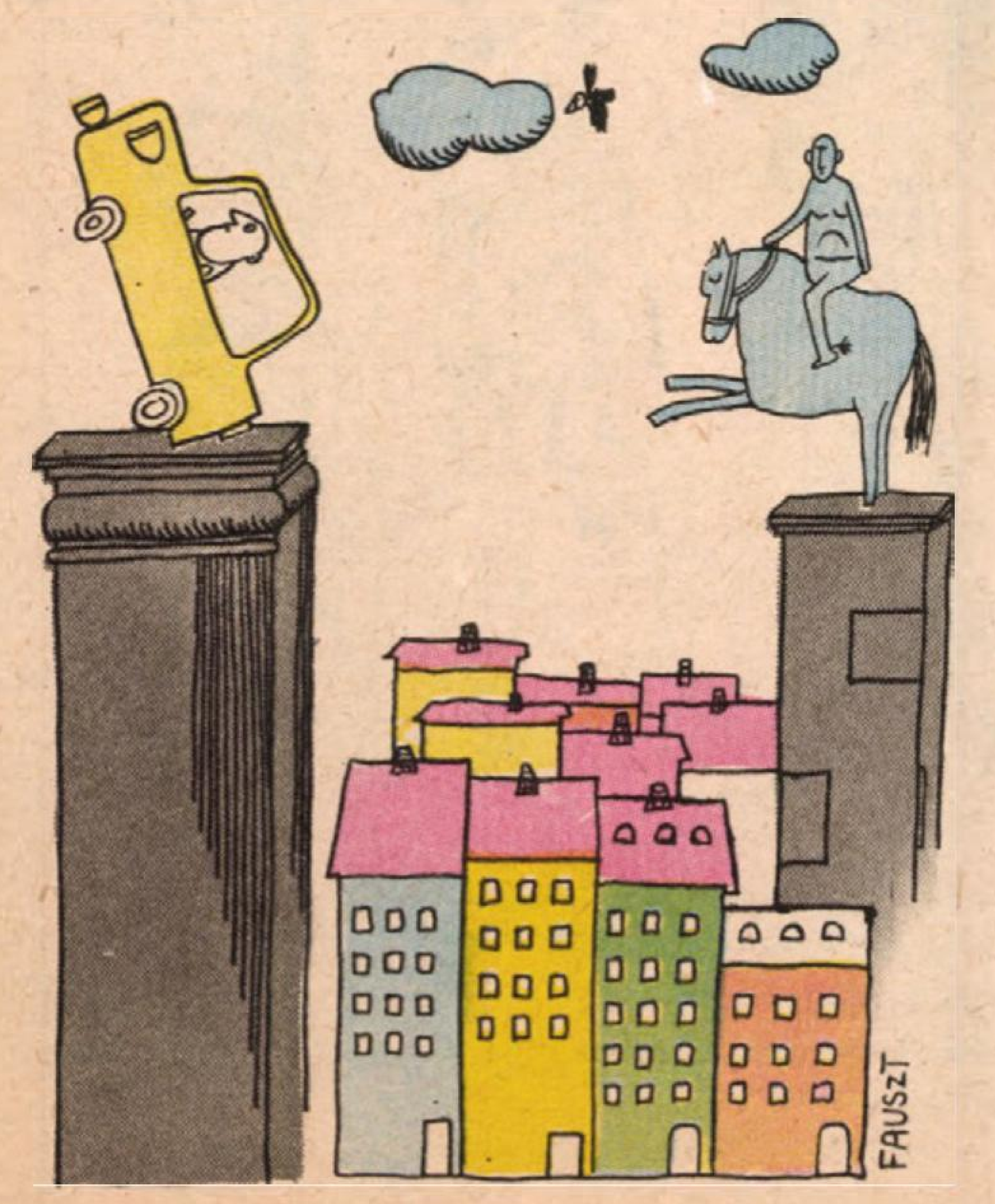
A 100 forintos díjak nyertesei a következők: Vörös Sarolta, Bp. XIV., Rákospatak u. 92. Tóth Béláné, Örkény, Árpád u. 18. Sebestyén Mihály, Bp. X., Kelemen u. 1/c.

157. REJTVÉNYÜNK

szt **SHAKESPEASE**

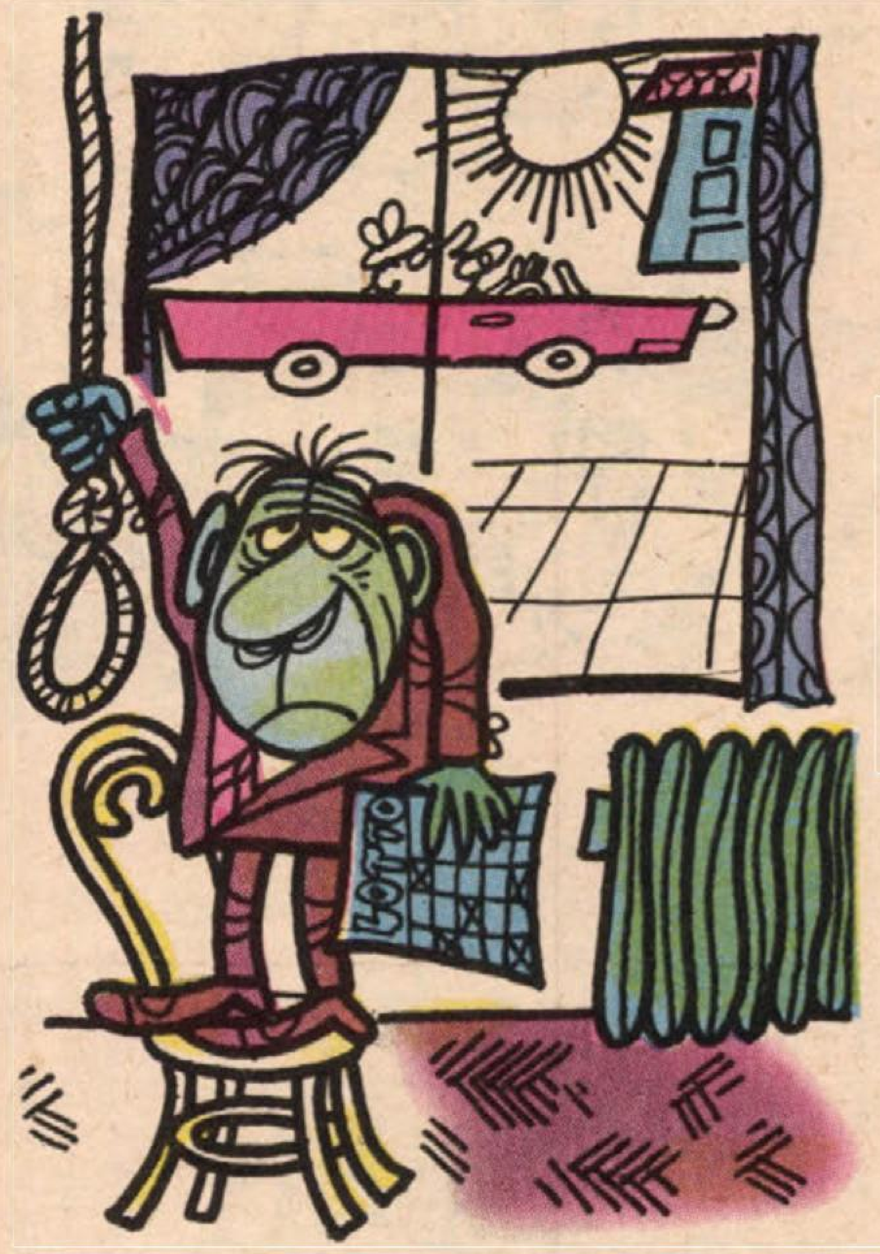
A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.
A megfejtéseket legkésőbb január 4-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.

VÁLTOZÓ VILÁG

Hasznos intelmek az új esztendőre

AKINEK IDÉN LESZ ÖT TALÁLATA

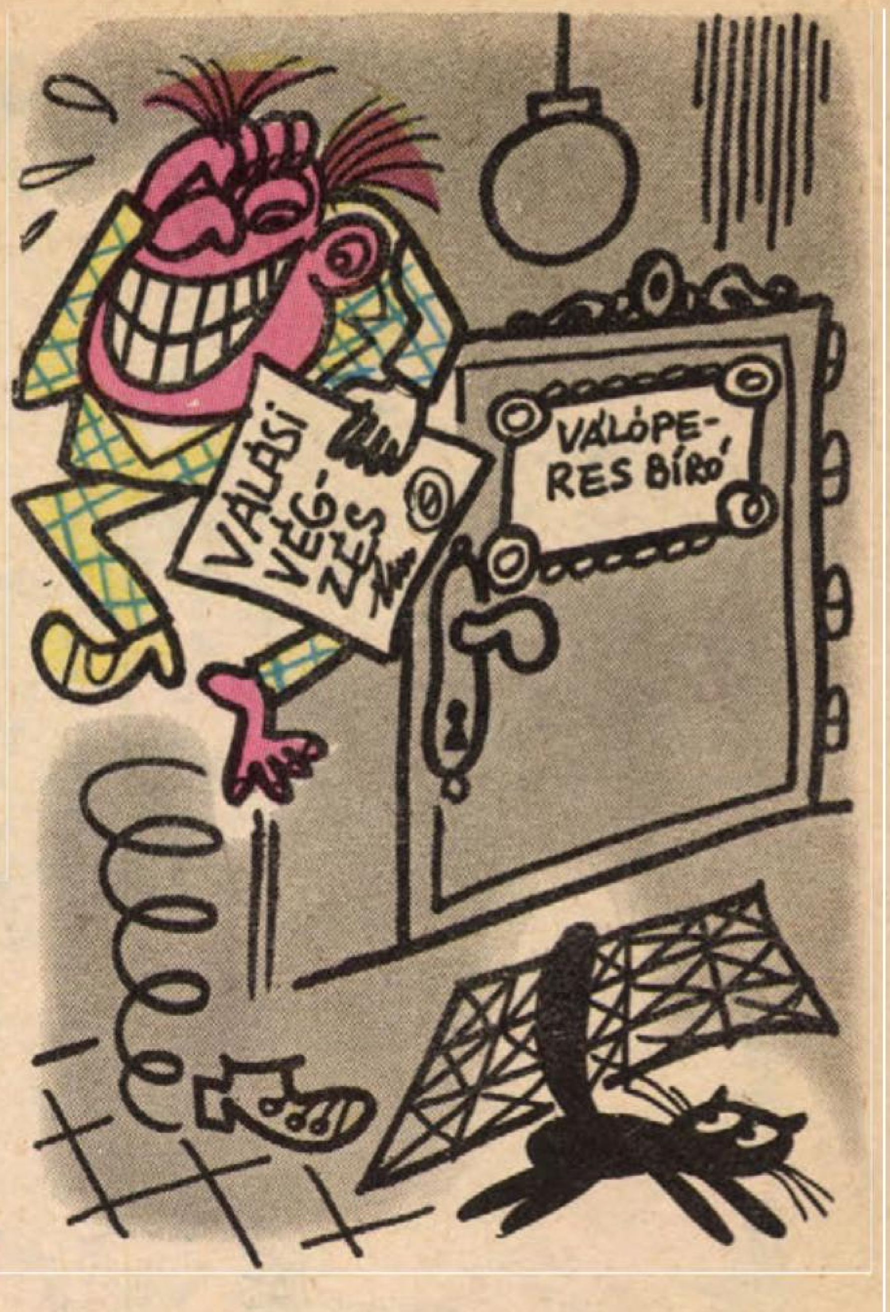
Ne essen kétségbe, nem ön lesz az egyetlen szocialista milliomos.

AKI AZ IDÉN LESZ NAGYKORÚ

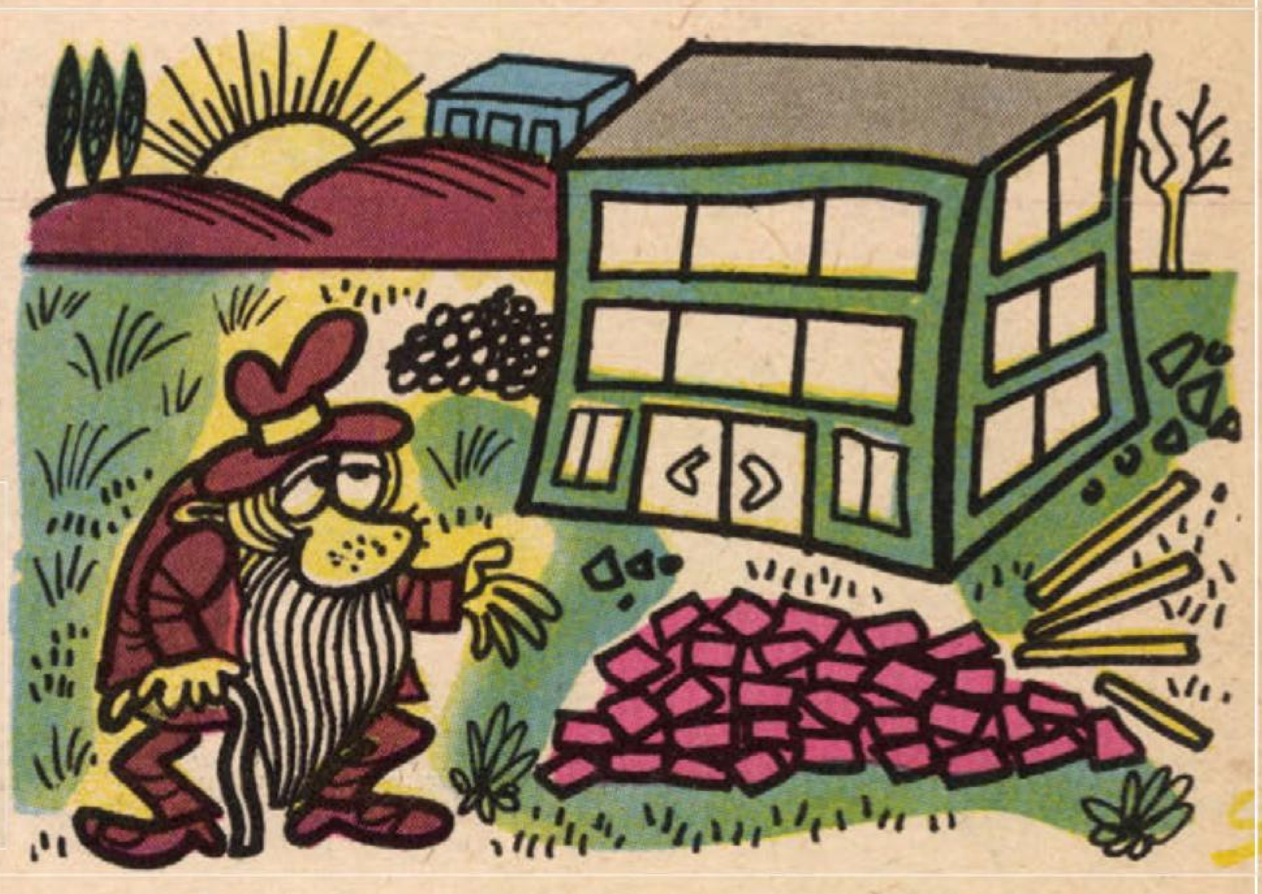
Sürgősen lépjen ki a galeriből, mert vége az inkognitónak!

AKI AZ IDÉN VÁLIK

Vigyázzon, ne ugorjon túl nagyot, mert abból könnyen lehet baleset.

AKINEK AZ IDÉN ADJÁK ÁT A TÁRSASHÁZI LAKÁSÁT

Sose búsuljon, hogy közben elszállt az ifjúsága, az öreg kornak is megvannak a maga szépségei.

AKI AZ IDÉN LESZ NAGYMAMA

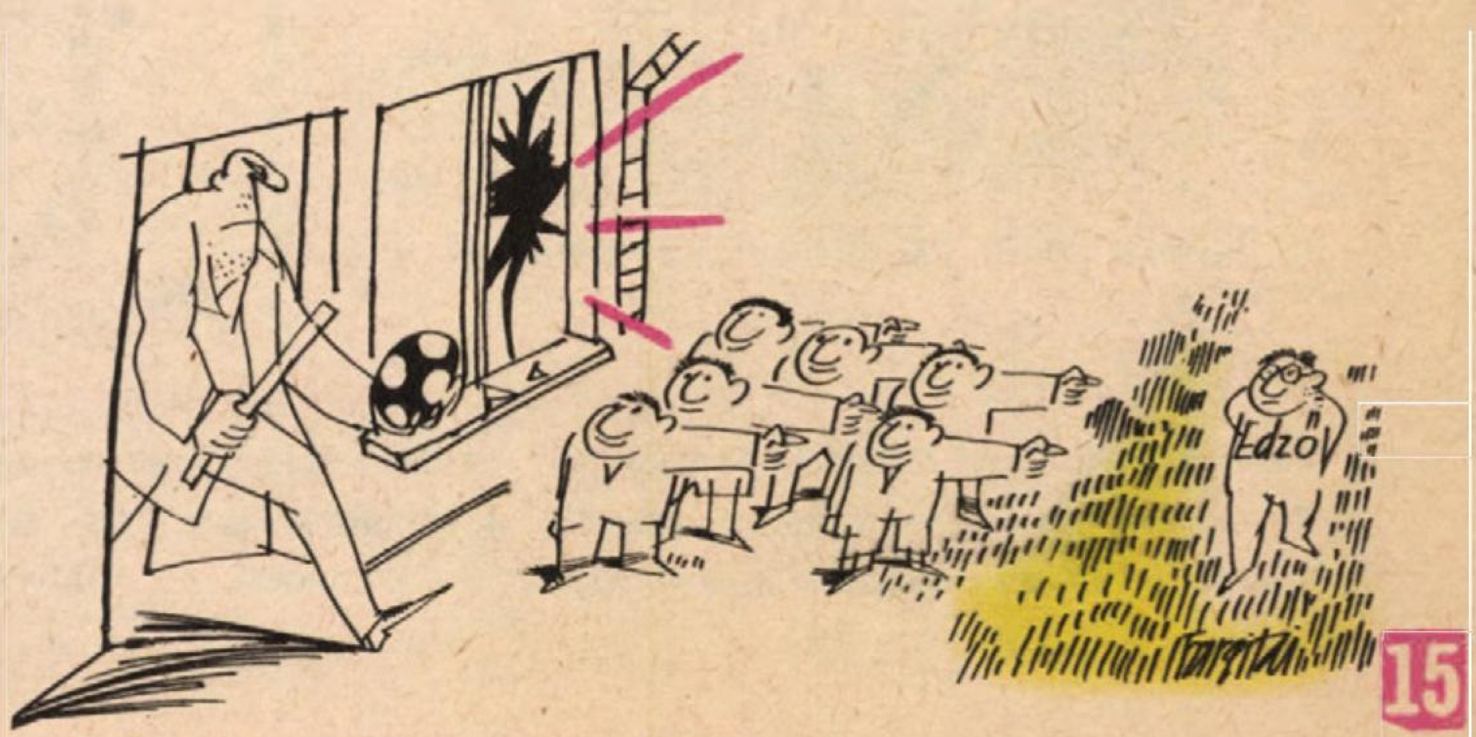

Örüljön, mert mindent kezdhet elölről.

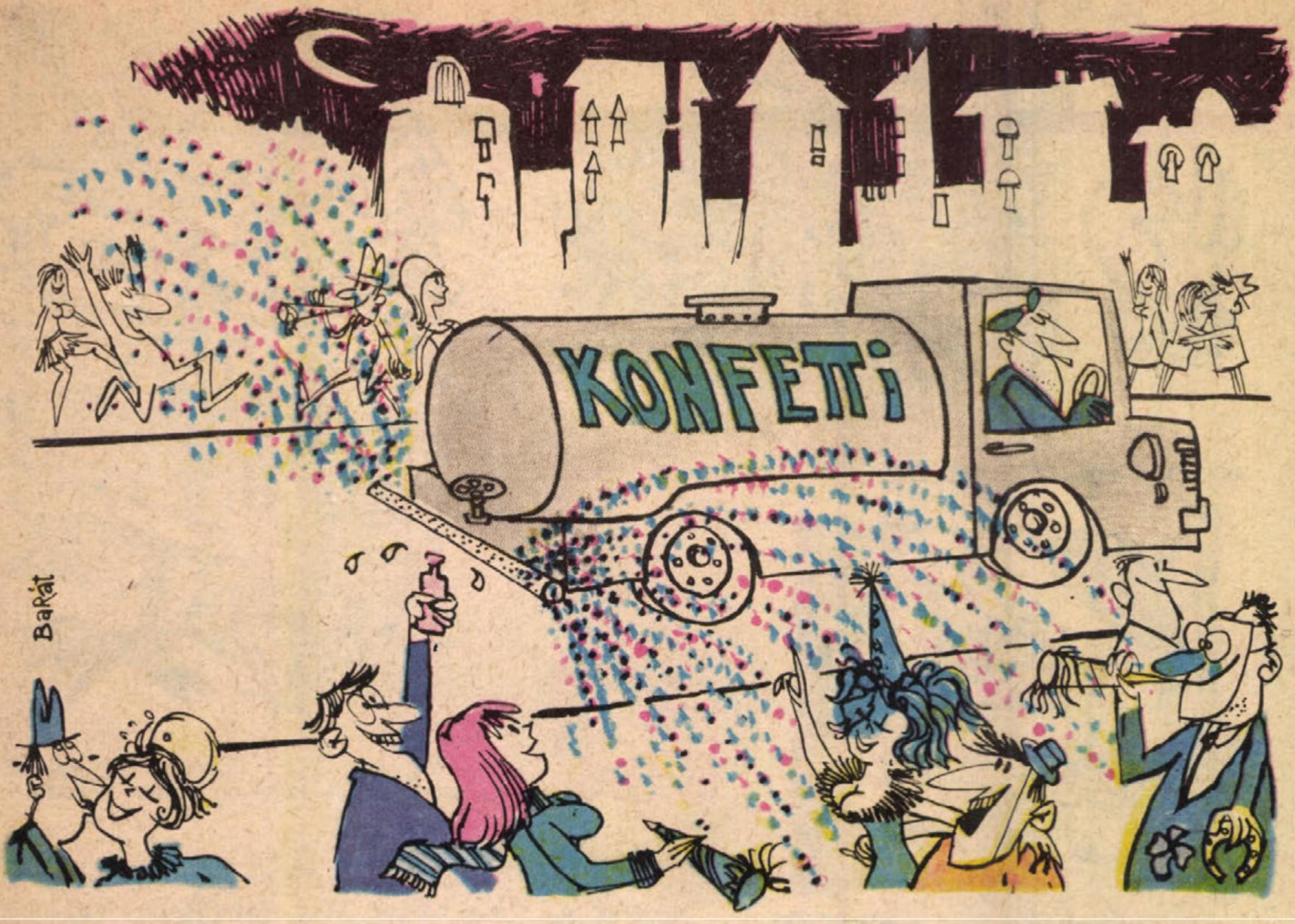
HALLOTTUNK EGY VICCET

A varieté-ügynökség telefonja megszólal:
– Szerződtesse két gyermekemet. Remekül énekelnek.
– Na és, mi van érdekes két éneklő gyereken?
– De hiszen ez világszenzáció!
– Megbolondult. Egyáltalán ki beszél ott?
– Lóri, a papagáj.

A BŰNBAK

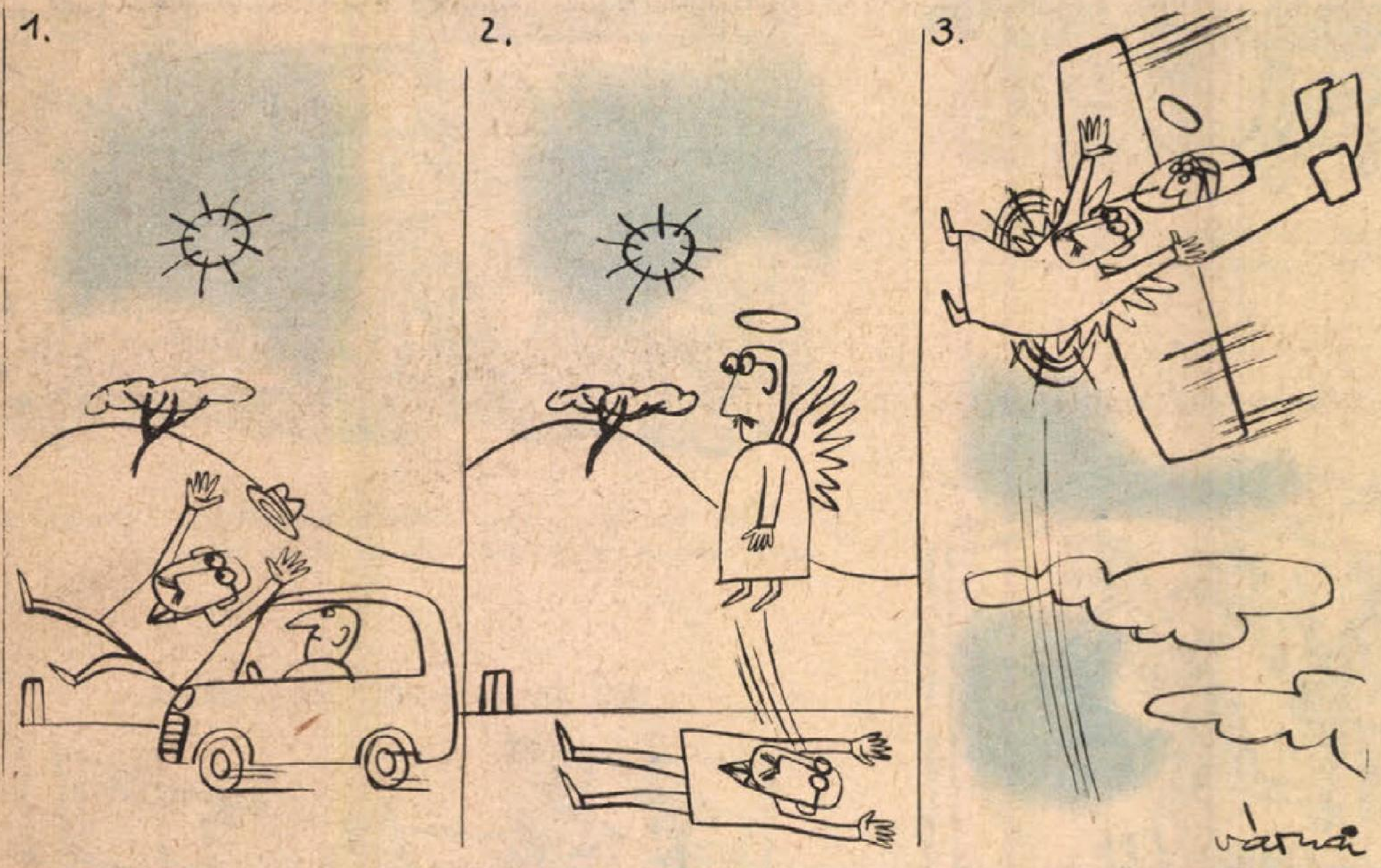
SZILVESZTERI NAGYÜZEM

MÁSODIK MEGKÍSÉRTÉS

IGAZÁN PECHES EMBER

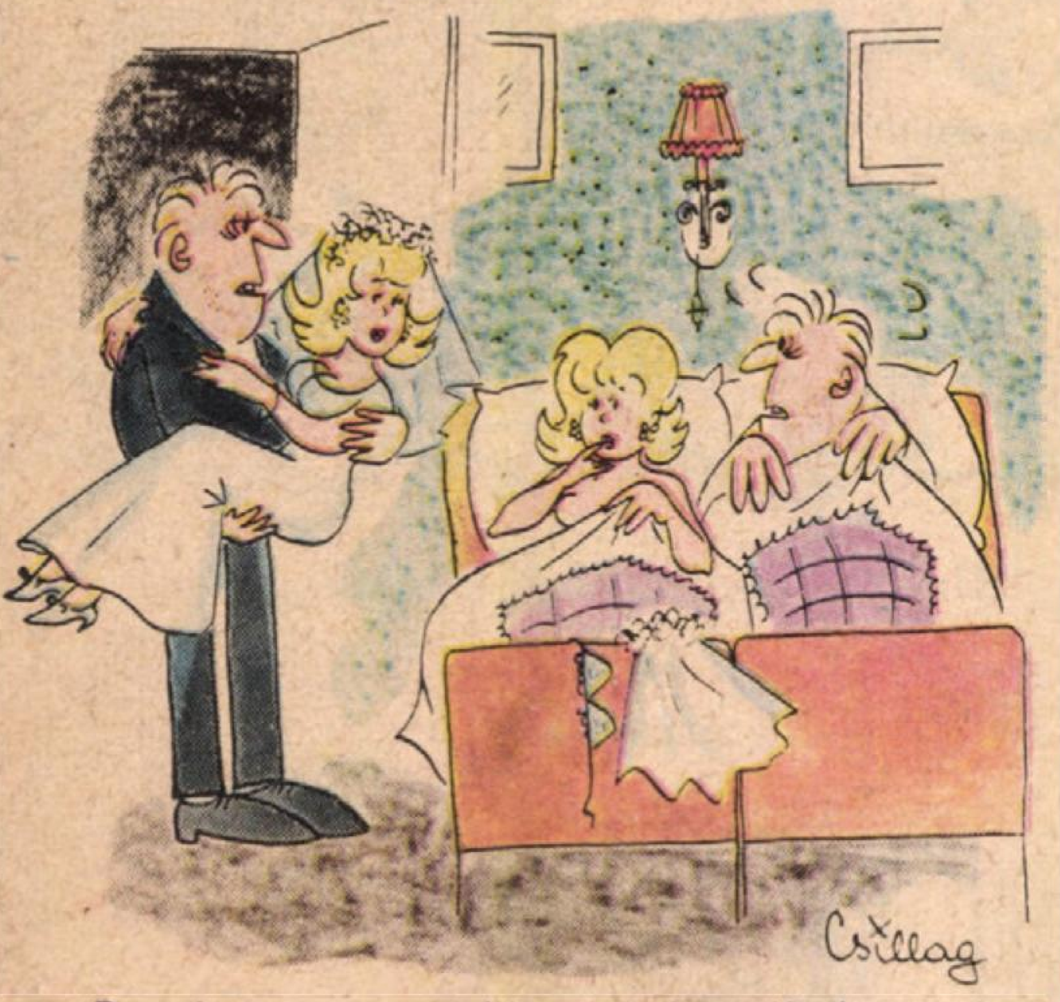

ÉJFÉL UTÁN

– Látom, tényleg új életet kezdtél!

IKERHÁZASSÁG

– Bocsáss meg, azt hiszem elcseréltük a feleségeinket.

SZILVESZTERI MURI

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.4328 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.